

Українське Православне Слово

Ukrainian Orthodox Word

Офіційне видання Української Православної Церкви в США
The Official Publication of the Ukrainian Orthodox Church of the USA

Рік LXIII Чис. I-II, січень - лютий, 2013

Vol. LXIII Issue I-II, January - February, 2013

www.uocofusa.org

His Eminence Metropolitan ANTONY

His Grace Bishop DANIEL - Consistory President

Founded in Ukrainian
as "Українське Православне Слово" in 1950

Founded in English
as "Ukrainian Orthodox Word" in 1952

Editor-in-Chief
Fr. Ivan Synevskyy

Editorial Office:
UOW
PO Box 495
South Bound Brook, NJ 08880
Tel.: (732) 356-0090
Fax: (732) 356-5556
E-mail: fr.i.synevskyy@uocusa.net

The Ukrainian Orthodox Word
is published **bimonthly**
by the Office of Public Relations
of the Ukrainian Orthodox Church of the USA.

Subscription price:
\$30.00 per year; \$60.00 foreign countries;
\$2.50 per single issue; \$3.00 per back copy.
Subscriptions are renewable each January.
Midyear subscriptions are prorated.

*All articles submitted for publication,
typed no longer than two pages double spaced,
should be mailed to the UOW on a disk or
e-mailed as an attachment to the Editor-in-Chief. Photos
become the property of the UOW and are not returned.
Comments, opinions and articles are welcomed but must
include the author's full name and address. Articles are
published at the discretion of the Editorial Staff, which
reserves the right to edit, and may not necessarily reflect
the views of the Editorial Board and/or the UOC of USA.*

*The deadline for each issue is the 1st of the month prior
to the publication date.*

POSTMASTER please send address changes to:
Ukrainian Orthodox Word
PO Box 495
South Bound Brook, NJ 08880

From the editor's desk...

Still Under the Same Management

Many businesses today advertise that they are under new management with the hope that customers will come back and try them once more. In the Orthodox Church we are always under one management — our Lord and Savior Jesus Christ — one Body of Christ.

Even after two millenniums the Church follows the teachings and commandments of the Lord. We cite and read the works of His Apostles, Saints, Martyrs and prophets. They all follow the teachings of Christ or in other words they are moved by the Holy Spirit as it was promised to the Apostles: «*The Comforter, the Holy Spirit, whom the Father will send in my name, will teach you everything, and remind you of all that I have said to you.*» (John 14:26)

Ukrainian Orthodox Word is serving our community for over sixty years. It serves as the messenger of the Truth and proclaims the Word of God.

It is now entrusted to me to continue in the same spirit and guard it from fallen theologies, heresies or teachings. This is not a private publication. It is publication of the Church, of our Holy Ukrainian Orthodox Church of the USA. This underlines the importance of this publication as part of the Church's ministry.

This publication is going to continue to publish the teachings of Christ, the works of the Apostles, Saints and Martyrs. Whether the writings are from the first or twenty first century the virtues are the same. The people change, the editors change but the Truth is the same – always!

with prayers,
Fr. Ivan Synevskyy

Сьогодні багато компаній рекламують про те, що вони знаходяться під новим керівництвом з надією, що користувачі чи клієнти вернуться назад. У Православній Церкві ми завжди під одним керівництвом — нашим Господом і Спасителем Ісусом Христом — одним Тілом Христовим.

Навіть після двох тисячоліть Церква слідує вченням та заповідям нашого Господа. Ми цитуємо і читаємо твори Його апостолів, святих, мучеників і пророків. Вони всі черпають від повчань Христових або іншими словами, вони провадженні Духом Святим так як і пообіцяв апостолам: «Утішитель же, Дух Святий, Якого пошле Отець в ім'я Моє, навчить вас усього і нагадає вам усе, що Я говорив вам.» (Ін. 14, 26)

Українське Православне Слово служить цьому суспільству вже більше шістдесяти років. Воно служить як вісник Правди та проповідує Слово Боже.

Тепер мені довірено продовжувати у цьому ж дусі та оберігати його від неправдивого богослів'я, ересі чи вчення. Це не є приватне видання. Це є видання Церкви, нашої Святої Української Православної Церкви США. Це підкреслює важливість цього видання як частина служби Церковної.

Це видання буде продовжувати опубліковувати вчення Христове, твори апостолів, святих і мучеників. Немає значення чи твори написані у першому чи двадцять першому столітті, а чесноти залишаються ті ж самі. Люди міняються, редактори міняються, але Істина не міняється – ніколи!

з молитвами,
о. Іван Синевський

His Eminence Metropolitan Antony Enthroned at St. Andrew the First Called Ukrainian Orthodox Cathedral as the 4th Metropolitan of the UOC of the USA

Silver Spring, MD - His Eminence Metropolitan Antony was enthroned on January 26, 2013, as the fourth Metropolitan of the Ukrainian Orthodox Church of the USA during a magnificent and traditional ceremony at St. Andrew the First Called Ukrainian Orthodox Cathedral in Silver Spring, MD. The Enthronement services were attended by more than 500 faithful and about 70 clergymen of the Metropolia and many visitors from across the country from various Orthodox and Catholic jurisdictions.

The Enthronement liturgical services began at 6:30 pm on Friday, January 25, 2013 with All-Night Vigil served by Rev. Fr. Anthony Perkins and choir of Holy Archangel Ukrainian Orthodox Church in Woonsocket, RI. With about 200 people in attendance, following a winter storm that brought about 4 inches of snow to Washington, DC Metropolitan area, the hierarchs, clergy and faithful in attendance prayerfully inaugurated the events of Enthronement weekend, preparing themselves and pledging their love and support of the Church for their new spiritual father.

On Saturday morning, the procession of hierarchs took place from the parish residence to the cathedral. In attendance, representing the Orthodox faithful of the North America were His Eminence Archbishop Demetrios – Exarch of the Ecumenical Patriarch and Archbishop of the Greek Orthodox Archdiocese of America; Metropolitan Yuriy of the Ukrainian Orthodox Church of Canada; His Grace Bishop Daniel – President of Consistory and Ruling Hierarchy of the Western Eparchy of the Ukrainian Orthodox Church of the USA; His Grace Bishop Andriy of the Ukrainian Orthodox Church of Canada; His Grace Bishop Pankraty of Greek Orthodox Metropolis of Mexico; His Grace Bishop Nicholas of Antiochian Orthodox Christian Archdiocese; His Eminence Archbishop Nathaniel of Romanian Episcopate of the Orthodox Church in America;

His Grace Bishop Melchizedek, His Grace Bishop Michael, His Grace Bishop Irene of the Orthodox Church in America. Bishops from the Roman Catholic, Byzantine Catholic and Ukrainian Catholic churches also were in attendance (Most Rev. Metropolitan Stefan Soroka of Ukrainian Catholic Archdiocese of Philadelphia; Most Rev. Bishop Paul Chomnycky of Ukrainian Catholic Diocese of Stamford, CT; Most Rev. Bishop Basil Losten – bishop-emeritus of Ukrainian Catholic Diocese of Stamford, CT; Rev. Monsignor Jean-Francois Lantheaume – assistant to the Papal Nuncio; Rev. Avelino Gonzales – Roman Catholic Archdiocese of Washington, DC).

Metropolitan Yuriy of the Ukrainian Orthodox Church of Canada delivered a sermon in both Ukrainian and English languages reflecting upon the sacred vocation of a bishop in the life of the Church and stressing the importance of spiritual fatherhood in the life of parish communities under the spiritual care of Metropolitan Antony.

At the conclusion of the Divine Liturgy, responses to which were chanted by St. Andrew's choir under the leadership of Hryhoriy Olijnyk, Metropolitan-elect Antony was led to the Ambo of the cathedral and the results of the Extraordinary Sobor of the Ukrainian Orthodox Church of the USA were pronounced by the President of the Consistory of the UOC of the USA – His Grace Bishop Daniel, who prayerfully exclaimed AXIOS, to which the congregation in unison responded AXIOS.

Metropolitan Yuriy and Bishop Daniel formally vested the new Metropolitan in his blue Mantia of the Metropolitan and a white klobuk, a symbol of purity, was presented to the Metropolitan by Bishop Daniel. Finally, His Eminence Archbishop Demetrios handed Metropolitan Antony the pastoral staff, signifying his pastoral and disciplinary responsibilities. In conclusion, the Archbishop presented Metropolitan Antony with a letter from His All-Holiness Ecumenical Patriarch Bartholomew I.

The newly appointed Metropolitan expressed his will and hopes to carry on the remarkable work of his predecessors, especially Metropolitan Constantine of blessed memory, as well as preserving and continuing transmitting the Ukrainian Orthodox traditions and cultural heritage.

"Your Eminence, Archbishop Demetrios, Your Eminence Metropolitan Yuriy, Your Grace Bishop Daniel, all my brother hierarchs here sharing in this momentous moment in the life of our Holy Church, my dear brother clergy – priests, deacons, subdeacons, our pani-dobrodiyky, seminarians and all of you, the loving faithful who have come to participate – not just witness – but to participate in this historical day in the life of the Church – not my own life – but the life of the Church.

I thank you for that participation and your proclamation of "Axios", which translated is "Worthy". As I was at the moment of my ordination into all the ranks of clergy – the diaconate, the priesthood and the episcopacy – at hearing this proclamation, today I am humbled. Humbled to not just intellectually absorb...but to feel the trust and the hope embodied in that proclamation and I pray to God Almighty that I may – however insignificantly – live up to that trust and that hope. Axios – it is a term filled with meaning (as I once heard or read and I apologize for not remembering where or when). Axios – it is both an affirmation by the clergy and the faithful gathered together at any ordination, but more importantly it is a goal to be achieved! "Worthiness" is not something automatically "given" by those proclaiming it at any given moment, it is a process – a lifelong struggle that is only fully realized in the Kingdom of God. It is a goal and a directive from God. I ask that you be of assistance to me in remembering this – that the "Axios" you proclaimed today is a goal and

a directive from God – expressed through you and inspired, hopefully, by the Holy Spirit. I extend my most sincere and heartfelt gratitude to all of you here gathered for the natural completion of our Church's ancient process of episcopal election – the enthronement of a new Prime Hierarch – Metropolitan.

Since the day of my election during our Special Sobor on 6 October at our Metropolia Center in New Jersey and the official announcement on 31 October at the Patriarchal Seminary in Halki by His All-Holiness Ecumenical Patriarch Bartholomew in behalf of the Holy Synod of Constantinople of my election, most of you have already expressed you're your warm personal greetings and more importantly, have not forgotten me in your prayers as I prepared for this day. I have felt the consequences of those prayers in the form of a peace and comfort – in more than a common way – as the initial trepidation and horror of the prospects of entering into this office have melted away into the certain knowledge that you possess such a desire to walk this path at my side.

I would ask that your powerful prayers continue for the salvation of my soul because I need them more than you can possibly imagine. As I said at my election: in my human weakness, I have often been self-assured that I am offering myself as a gift to God in all that I attempt to do as His priest or His Bishop, while in reality, it is GOD, Who gifts Himself to me.....and so frequently.....and without hesitation or limitation. When I, a simple human being offer myself to God, there always seem to be limits or contingencies to the offer – but He offers Himself without such. I feel myself at this moment encompassed in His Grace – and I cannot begin to express to you the joy of that feeling. I pray that your joy is as all-encompassing as is mine and that it will abound throughout all the years that I have left to serve Him and you.

May we together work in His Name and for His Glory so that, in the words of His All-Holiness, we may experience "growth and strength, from grace to grace".

A reception for all the faithful and later a banquet, hosted by the Consistory of the Ukrainian Orthodox Church of the USA and led by the Master of Ceremonies for the day - Very Rev. Bazyl Zawierucha, followed in the great hall of the cathedral's community center. Hierarchs of Orthodox and Catholic Churches, Archons of the Ecumenical Throne, Ukrainian diplomats (Ambassador of Ukraine to the USA - His Excellency Oleksander Motsyk), representatives of the Church's main organizations: Sr. and Jr. Ukrainian Orthodox League, United Ukrainian Orthodox Sisterhoods, St. Andrew Society, and leaders of Ukrainian Diaspora community, among them representatives of Ukrainian National Credit Union, the pastor of St. Andrew Ukrainian Orthodox Cathedral in Silver Spring, MD Very Rev. Volodymyr Steliak and the parish board of administration of the cathedral congregation greeted Metropolitan Antony and presented him

with numerous ecclesiastical gifts.

In conclusion of the banquet, His Grace Bishop Daniel reflected upon the faith journey of Metropolitan Antony and the personal impact that His Eminence had on the formation of priestly life of Bishop Daniel, presenting to those in attendance the newly installed Prime Hierarch of the Ukrainian Orthodox Church of the USA - His Eminence Metropolitan Antony.

"In accepting the leadership of this Metropolia, I accept the yoke of servant-hood... By the grace of God, new opportunities lie ahead for the Metropolia and the entire Ukrainian Orthodox Church of the USA and in Diaspora — new opportunities to encounter our neighbors, new opportunities to evangelize, new opportunities to draw the world into the Apostolic net of salvation. May God grant us the same ambition that burned within Saint Paul, to preach the Gospel where Christ was not previously known."

On Sunday, January 27, 2013, His Eminence Metropolitan Antony, assisted by His Grace Bishop Daniel and the Clergy of Metropolia, presided over the Divine Liturgy, for the first time as Metropolitan of the Ukrainian Orthodox Church of the USA.

Введення на Митрополичий престол престоятеля Української Православної Церкви США – Високопреосвященного митрополита Антонія

26 січня 2013 року у м. Сільвер Спрінг штату Меріленд Високопреосвященніший Митрополит Антоній був інтронізований як четвертий Митрополит Української Православної Церкви США. Традиційна церемонія відбулася в катедрі св. Андрія Первозванного у присутності більше 500 вірних та 70 священнослужителів нашої Митрополії та багатьох відвідувачів з різних куточків країни та різних юрисдикцій Православної та Католицької Церков.

Літургійне служіння інтронізації розпочалося у п'ятницю 25 січня о 6:30 вечора із Всенічного бдіння, яке відслужив о. Антоній Перкінс у супроводі хору Української Православної церкви св. Архангела Михаїла, що у м. Вунсакет штату Родайленд. Це вечірнє Богослужіння відвідало близько 200 людей, які прибули до місця інтронізації всупереч снігопаду, який вкрив близько 4-ма інчами снігу ціле містечко. Ієрархи, духовенство та вірні молитовно відкрили подію інтронізації, готуючи себе запорукою любові та підтримки Церкви для свого нового духовного отця.

У суботу зранку до катедрі прибула процесія ієрархів. Серед них були: Високопреосвященніший Архієпископ Дмитрій – екзарх Вселенського Патріархату та Архієпископ Грецької Православної Єпархії Америки, який представляв православних вірних Північної Америки; Високопреосвященний Юрій, Митрополит Української Православної Церкви Канади; Преосвященніший Єпископ Даниїл – голова Консисторії та правлячий ієрарх Західньої Єпархії Української Православної Церкви США; Преосвященніший Андрій, Єпископ Української Православної Церкви Канади; Преосвященніший Панкратій, Єпископ Грецької Православної Митрополії Мексики; Преосвященніший Миколай, Єпископ Антиохійської Православної Християнської Єпархії; Високопреосвященніший Нафанаїл, Архієпископ Румунського Єпископату Православної Церкви Америки; Преосвященніший

Єпископ Мелхіседек, Преосвященніший Єпископ Михаїл та Преосвященніший Єпископ Іреней – єпископи Православної Церкви Америки. Єпископи з Римо-Католицької, Візантійсько-Католицької та Української Католицької Церков також були присутні (представники Сербської Православної Церкви США; Митрополит Української Католицької Архиепархії у Філадельфії Стефан Сорока, Єпископ Української Католицької Єпархії Стемфорду Павло Хомницький, Єпископ Василій Лостен – єпископ-емерит Української Католицької Єпархії Стемфорду, Монсенйор Джин-Франкос Лантюм – асистент Папського нунція, о. Авеліно Гонзалес – Римо-Католицька Архиепархія Вашингтону, ДК).

Митрополит Юрій Української Православної Церкви Канади виголосив проповідь в українській та англійській мовах, в якій акцентував на священному покликанні владики в житті Церкви, підкресливши важливість духовного батьківства у житті парафіяльної громади під духовною опікою Митрополита Антонія.

Наприкінці Божественної Літургії, яка відбулася в супроводі хору св. Андрія, що під керівництвом Григорія Олійника, Митрополит-номінант Антоній був виведений владиками на Амвон катедрі і, голова Консисторії УПЦ США, Преосвященніший Єпископ Даниїл виголосив результат Надзвичайного Собору УПЦ США і молитовно вигукнув: «Акіос - Гідний!». Усі присутні в унісон відповіли: «Акіос!». Митрополит Юрій та Єпископ Даниїл офіційно одягли нового Митрополита

в блакитну митрополичу мантию та білий клубок – символ чистоти. І нарешті, Високопреосвященніший Архієпископ Дмитрій передав Митрополитові Антонію жезл, який відображає пастирські та дисциплінарні обов'язки. Як висновок, Архієпископ презентував Митрополитові Антонію лист від Його Всесвятості Вселенського Патріарха Варфоломія I.

Новопризначений Митрополит висловив своє бажання та надію опікуватися цим чудовим

надбанням його попередників, особливо Митрополита Константина блаженної пам'яті, а також берегти, продовжувати та передавати в наступні покоління українську православну традицію та культурну спадщину.

«Високопреосвященніший Архієпископе Димитрію, Високопреосвященніший Митрополите Юрію, Преосвященніший Єпископе Даниїле, усі присутні брати-ієрархи, що розділяють цей важливий момент у житті нашої Святої Церкви, дороге моє духовенство – священнослужителі, диякони, іподиякони, наші пані добродійки, семінаристи та всі улюблені вірні, які прийшли сьогодні взяти участь, не тільки бути свідками, але таки взяти участь в цій історичній події у житті не моему власному, але у житті Церкви.

Я дякую за цю участь та за ваш вигонос «Аксіос!», що означає «Достойний». Так, як і в моменти моєї посвяти в усі духовні ранги – дияконства, священства, єпископства, так і сьогодні, чуючи цей вигонос, я упокорений. Упокорений, не тільки щоб розумово сприймати..., але й відчувати довіру та надію, втілену в цей вигонос. Я молю Всемогутнього Бога, щоб я зміг бодай частково дожити до тієї довіри та надії. Слово «аксіос» наповнене глибоким змістом (так, як я колись чув чи читав, прошу вибачення, але не пам'ятаю де і коли). «Аксіос» - це ствердження обох сторін - духовенства та вірних, які зібралися разом під час будь-якої висвяти, але, найважливіше, це мета, якої потрібно досягти! Гідність не може бути дана автоматично під час виголосу «аксіос» у будь-який момент, це – процес, довічна боротьба, яка може бути повністю реалізована тільки у Царстві Небесному. Це мета і Боже спрямування. Я прошу вас допомогти мені завжди пам'ятати, що це «аксіос»,

яке ви сьогодні проголосили, є метою та Божим спрямуванням, що виражається через вас та, сподіваюся, через натхнення Святого Духа. Висловлю сердечну подяку всім вам, що зібралися тут задля здійснення давнього природного процесу виборів єпископа нашої Церкви – інтронізації первоієрарха – Митрополита.

З дня мого обрання митрополитом 6 жовтня на Надзвичайному Соборі, що відбувся в нашій Митрополії у Нью-Джерсі та з дня оголошення світові про моє обрання 31 жовтня у Патріархальній Семінарії (м. Галкі) Його Всесвятістю Вселенським Патріархом Варфоломієм, за участю Константинопольського Святого Синоду, більшість із вас вже висловили свої теплі привітання та, найважливіше, не забували мене у своїх молитвах, оскільки я готувався до цього дня. Я відчув мир та спокій як наслідок ваших щирих молитов. Той початковий страх та трепет перед новою посадою та обов'язками вмить розвіялися, бо я відчув вашу підтримку та духовну присутність на цьому шляху.

Хочу попросити вас, щоб продовжували так щиро молитися за спасіння моєї душі, бо я потребую цього більше, ніж ви можете собі уявити. Як я говорив на своїх виборах, що через свою людську слабкість я завжди думав, що це я дарую себе Богові в усьому, що я робив, будучи чи то священником, чи єпископом, але насправді це Сам Бог дарує Себе мені...і так часто...і без коливань, і без обмежень. Коли я, проста людина, пропоную себе Богові, завжди, здається, існує якесь обмеження чи непередбачувані обставини, проте Він пропонує себе в повноті та без будь-яких перешкод. В цей момент мене охоплює благодать Божа, і я не можу підібрати слів, щоб висловити

вам радість цього почуття. Я молюся, щоб ваша радість була настільки ж всеосяжною, як моя, що вона буде рясніти протягом усіх років, які я присвятив на служіння Йому і Вам. Ми можемо працювати разом в ім'я Господа та на Його славу. За словами Його Всесвятості, ми можемо випробовувати "зростання та силу від благодаті до благодаті".

Прийняття всіх вірних, а пізніше бенкет був організований Консисторією Української Православної Церкви США. Бенкетну програму вів протоієрей Василь Завірюха. Все це відбувалося у великому катедральному залі. Владика Митрополита вітали численними церковними подарунками ієрархи Православних та Католицьких Церков, Архони Вселенського Патріархату, українські дипломати (посол України в США — Олександр Моцик), представники основних церковних організацій: старшої та молодшої Української Православної Ліги, Об'єднанн Українських Православних Сестрицтв, Товариства св. Андрія, лідери української діаспорної громади, серед них представники Української Національної Кредитної Спільки, настоятель катедри св. Андрія у м. Сільвер Спрінг штату Меріленд та голова управи парафії протоієрей Володимир Штеляк.

На завершення бенкету Преосвященніший Єпископ Даниїл відобразив духовний шлях Митрополита Антонія та особистий вплив Високопреосвященнішого Владика на формування священничого життя самого Владика Даниїла. Преосвященніший Єпископ урочисто представив усім присутнім новообраного первоієрарха Української Православної Церкви США — Високопреосвященнішого Митрополита Антонія.

"Беручи на себе керівництво цією митрополією, я приймаю ярмо служіння... З милості Божої попереду Митрополії та всієї Української Православної Церкви США та діаспори нові можливості зійтися з нашими ближніми, нові можливості євангелізації, нові можливості притягнути світ до апостольської сіті спасіння. Нехай Господь обдарує нас такими ж палаючими амбіціями, якими був наділений святий Павло, щоб проповідувати святе Євангеліє там, де Христос раніше не був знаний".

У неділю 27 січня 2013 року, Високопреосвященніший Митрополит Антоній у співслужінні з Єпископом Даниїлом та духовенством Митрополії, вперше служив Божественну Літургію як

Митрополит Української Православної Церкви США.

Біографія

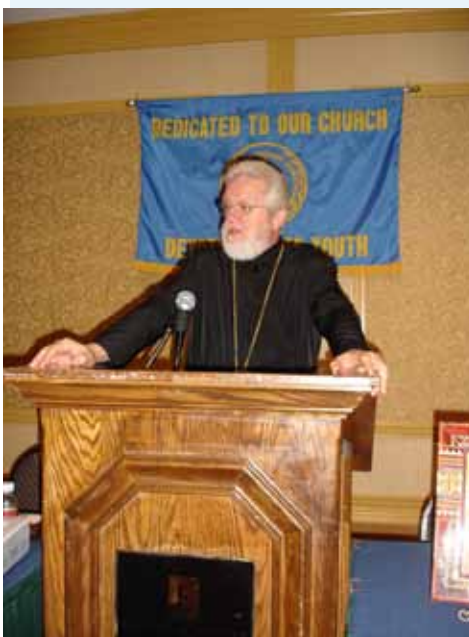
Високопреосвященний Митрополит Антоній, світське ім'я — Іван Щерба, народився 30 січня 1947 року у родині Доротеї та Івана Щерби, він був найстаршим із п'яти братів та сестер. 23 березня 1947 року його охрестили в українській православній церкві св. Івана Хрестителя, що в м. Шерон штату Пенсильванії. Початкову та середню освіту він здобув у місті Шарпсвілл штату Пенсильванії, а також відвідував школу при парафії св. Івана, де освоював засади релігії. Молодий Іван відчув покликання до священства ще в дуже молодому віці, будучи залученим до групи молоді та юнацтва при парафії. Проте після закінчення школи він вирішив випробувати своє покликання, вступивши до Університету Едінборо штату Пенсильванії, де готувався до світової кар'єри іноземного журналіста. Та все ж таки після двох років Господь дав зрозуміти йому, що весь цей час він перебував на хибному шляху і спровадив його до Канади, до коледжу-семінарії св. Андрія в місті Вінніпег штату Манітоба — єдиної на той час семінарії в цілому вільному світі. Одночасно він вступив до Університету штату Манітоба, на території якого знаходилася семінарія св. Андрія. У 1970 році він закінчив цей Університет з кваліфікацією бакалавра мистецтва та соціології, а у 1971 році завершив своє навчання у семінарії св. Андрія і отримав кваліфікацію бакалавра богослов'я, рівноцінну теперішній кваліфікації магістра богослов'я більшості семінарій. Згодом Іванові запропонували залишитися і стати деканом студентського життя коледжу св. Андрія, де проживали православні та неправославні студенти Університету Манітоби. Він прийняв цю пропозицію.

1 жовтня 1972 року в катедрі св. Володимира міста Парми штату Огайо Іван був висвячений на диякона тоді ще єпископом Константином, а згодом 26 листопада 1972 року в своїй рідній парафії св. Івана Хрестителя був висвячений на священника знову ж таки єпископом Константином.

Першою парафією, настоятелем якої о. Іван став, була церква св. Володимира міста Ембрідж штату Пенсильванії. Своє служіння там

він розпочав у грудні 1972 року і продовжував там служити протягом чотирьох років. Тоді о. Іван був переведений до парафії св. Михаїла, що у м. Хаммонд штату Індіана, де служив протягом наступних дев'яти років. Весь цей час він був залучений до співпраці з молоддю як в межах своєї парафії, так і загалом в цілій Українській Православній Митрополії. Він служив як духовний радник для української православної табірної програми табору Кон-О-Кві, що в м. Вестерн штату Пенсильванії. Протягом десяти років очолював Комісію кандидатів до священства Старшої української православної ліги, що

управляла та опікувалася стипендійним фондом ім. Митрополита Івана Теодоровича для підтримки семінаристів нашої Церкви, а також був духовним радником для юнацької української православної ліги США.

На протязі свого служіння у церкві св. Михаїла, о. Іван продовжував здобувати освіту в вищій Богословській школі при Університеті Лойола міста Чикаго, а також в університеті Пердю штату Індіана. Навчання в обох закладах ще більше збагатило та удосконалило його пастирське служіння в особливий спосіб, ввело його в краще розуміння порівняльної теології та світської освітньої системи нашої нації, що прислужилося йому успіхом у служінні парафії та згодом при викладацькій діяльності в семінарії.

У 1981 році під час чергового звичайного Собору УПЦ США отця Івана обрали єпископом Церкви. У 1982 році був пострижений у монахи, а через рік у травні був піднесений до сану архимандрита. Після того у 1985 році прийняв наше ім'я Антоній, на честь святого Антонія Великого, в день якого і народився сам владику. Він продовжував служити в своїй парафії вже як Архимандрит до 6 жовтня 1985 — моменту його освячення на єпископа у церкві-пам'ятнику св. Андрія при центрі Митрополії УПЦ США у м. Саут Баунд Брук штату Нью-Джерсі. Одразу після того владику був призначений Ректором Свято-Софіївської семінарії, де він служив включно до 1989 року. Одночасно владику Антоній був призначений на посаду редактора англomовного видання "Українського Православного Слова", офіційної публікації нашої Церкви, яка пізніше була прийнята як комбінована українсько-англійська публікація, що ми маємо тепер.

Владику Антоній у 1989 році погодився на пропозицію заповнити порожнечу у житті Української Православної Єпархії Австралії та Нової Зеландії і служити там як правлячий ієрей в додаток до його відповідальностей в Церкві США. У такому дусі він служив включно до 1997 року, поки інший ієрарх з Європи не був призначений замінити його та звіль-

нити від величезних обов'язків. За період служіння в Австралії, владика старанно здійснював прогрес та добився об'єднання двох Українських Православних Єпархій, які десятиліття існували окремо. У період цих складних років під час постійних подорожей Владика Єпископ Антоній був піднесений до рангу Архієпископа Собором Єпископів УПЦ США.

Після краху Радянського Союзу, з прийняттям незалежності України, відродилася й Українська Православна Церква. Архієпископ Антоній разом зі своїми братами єпископами почав здійснювати багато подорожей до вірних України. До більшості цих подорожей входила також доставка до України різної матеріальної допомоги вартістю мільйонів доларів, включаючи різноманітні релігійно-освітні матеріали, молитовники, медикаменти, все необхідне для відкриття їдалень для бідних похилого віку та допомога для відбудови церков у містах та селах. Архієпископ продовжував залишатися вірним своїй Церкві, християнська відповідальність в якій є значно більшою, ніж маленька жертва чи просто відвідування церкви у неділю зранку. Кожного разу він закликав християн простягнути руку допомоги, допомогти вилікуватися тим, хто потребує цього з готовністю пожертвувати собою заради іншого.

З 1994 року і до сьогоднішнього дня владика Митрополит Антоній був заступником Голови Опікунської Ради семінарії св. Софії, а у 1995 році був обраний на звичайному Соборі УПЦ США головою Консисто́рії — головного адміністративного органу Митрополії. У такому дусі він продовжує працювати та служити до сьогодні. У 1994 році Владика супроводжував Митрополита Константина до Вселенського Патріархату, який був запрошений туди для обговорення відновлення давніх зв'язків між УПЦ та Патріархатом, які давно сягають до 988 року, коли Україна приймала Християнську Православну Віру за правління князя Володимира Великого. Це обговорення призвело до того, що у 1995 році у Неділю Православ'я, УПЦ діаспори стала під омофором Вселенського Патріарха Варфоломія I, а її ієрархи зайняли правильне місце біля Престолу Господа нашого, разом з братами православними ієрархами цілого православного світу. Його Всесвятість та Величність та святий Синод Константинополя

офіційно вибрали та ввели Архієпископа Антонія у диптихи Святого Православ'я як титулованого Архієпископа.

Одним із найбільших досягнень у цей період було збирання до купи всіх зусиль Владика Антонія - представника Собору Єпископів УПЦ США та Владика Всеволода УПЦ в Америці, які змогли нарешті об'єднати ці дві юрисдикції, після довгих намагань. Для вірних обох церков це було великим досягненням, що брати та сестри та навіть ті, що належали до однієї родини, але були відділені одні від одних, знову об'єдналися.

Якщо хтось запитає владика Антонія, що, на його думку, є найбільшим його досягненням, він незадумуючись відповість, що це поділ організації УПЦ на різні Офіси Консисто́рії під керівництвом компетентних осіб та волонтерів. Найбільше зворушений владика заснуванням у 2003 році Програми усиновлення дітей інтернатів України ім. Орісі Федервич та Наталії Деделюк — двох сестер з Каліфорнії, які надали кошти для заснування та введення в дію цієї програми. Церква взяла під свою опіку три найбільш віддалені та слаборозвинені інтернати, де перебувають діти з найбільш важкими фізичними та психічними захворюваннями та відхиленнями, які є непоміченими та, на жаль, навіть не згадуваними ще з часів Радянського Союзу. Щороку студентські місійні групи здійснюють подорож, щоб відвідати ці інтернати,

оновити їхні будівлі, придбати все необхідне, а найголовніше взаємодіяти та дарувати любов більше як 300 дітям, які проживають там. На даний час архієпископ та Консисто́рія вводять у дію заснування нової місії тут, у США, для людей у горах Вірджинії.

У 1998 році на Соборі УПЦ США було розпочато розвиток нового Історичного та Освітнього Комплексу при Центрі Митрополії. Архієпископ Антоній сприяє продовженню цього проекту, який включатиме архів та пошуковий центр пам'яті Митрополита Андрія Кущака, семінарію та церковну бібліотеку пам'яті Митрополита Івана Теодоровича та український музей штату Нью-Джерсі пам'яті Патріарха Мстислава. На першому зібранні Асамблеї Канонічних Православних Єпископів Північної та Центральної Америки у 2010 році, Архієпископ Антоній був обраний Скарбником Асамблеї та главою Комітету фінансових справ. У 2010 році Владика Архієпископ Антоній відсвяткував 25-ту річницю свого єпископського служіння, а у 2012 році святкував 40-ву річницю священства.

Після упокоєння блаженної пам'яті Митрополита Константина (21 травня 2012) Архієпископ прийняв відповідальність Місцєблюстителя Митрополічного престолу УПЦ США.

Під час Надзвичайного Собору Української Православної Церкви США (6 жовтня 2012) Високопреосвященнішого Архієпископа Антонія вибрали Митрополитом Української Православної Церкви США.

У суботу 26 січня 2013 р. відбулася офіційна інтронізація Високопреосвященного Митрополита Антонія як четвертого митрополита Української Православної Церкви США в Українській Православній Катедрі Св. Андрія Первозваного у м. Сілвер Спрінг штату Меріленд. У присутності 20 ієрархів з різних православних юрисдикцій Північної Америки та представників Католицьких і інших християнських громад, владика Антоній прийняв Архипастирський жезл Первоієрарха нашої Церкви і привітав його Високопреосвященніший Архієпископ Дмитрій з Грецької Православної Митрополії Америки, а також Екзарх Вселенського Патріархату. Архієпископ Дмитрій передав офіційне та особисте привітання від Святішого Вселенського Патріарха Варфоломія I до нового Митрополита УПЦ США.

Biography

His Eminence Metropolitan Antony – secular John Scharba – was born on 30 January 1947 to John and Dorothy Scharba, the eldest of five siblings. He was baptized on 23 March 1947 in St. John the Baptist Ukrainian Orthodox Parish, Sharon, PA. He received his elementary and secondary education in the Sharpsville, PA school system and his religious education in St. John Parish. Young John began receiving a call to the holy priesthood at a very young age and was involved in the youth and young adult groups in his parish, but upon his graduation from high school, he decided to test his “call” by enrolling in Pennsylvania’s Edinboro State University to prepare for a worldly career as a foreign journalist. After two years our Lord made it abundantly clear to him that he was on the wrong path and led him to St. Andrew College-Seminary in Winnipeg, Manitoba, Canada – the only Ukrainian Orthodox Seminary existing in the free world at the time. He simultaneously enrolled at the University of Manitoba, the campus of which is the location of St. Andrew Seminary. He graduated from the University of Manitoba in 1970 with a Bachelor of Arts in Sociology and then in 1971 completed his studies at St. Andrew Seminary receiving a Bachelor of Divinity – the equivalent of today’s Master of Divinity in most seminaries. He remained in Winnipeg, having accepted an offer to become the Dean of Residence for St. Andrew College – a residence for both theology students and Orthodox and some non-Orthodox students of the University of Manitoba.

John was ordained to the Holy Deaconate on 1 October 1972 by then Bishop Constantine at St. Vladimir Ukrainian Orthodox Cathedral, Parma, OH and then to the Holy Priesthood on 26 November 1972, again by Bishop Constantine, in his home parish of St. John the Baptist Ukrainian Orthodox Church, Sharon, PA. He was assigned to his first parish – St. Vladimir UOC, Ambridge, PA in December of 1972 and remained there for four years. Fr. John was then transferred to St. Michael Ukrainian Orthodox Parish, Hammond, IN where he served for the next nine years. He was very much involved with the youth of his parishes

and within the Ukrainian Orthodox Metropolia. He served as Spiritual Advisor for the Ukrainian Orthodox camping program at Camp Kon-O-Kwee in Western, PA. He also served for ten years as the Spiritual Advisor of the Jr. Ukrainian Orthodox League of the USA and for ten years as Chairman of the Sr. Ukrainian Orthodox League’s Clergy Candidate Commission, which administered the Metropolitan John Theodorovich Scholarship Fund in support of the Church’s seminarians.

During his pastorate at St. Michael Parish, Hammond, Fr. John continued his education in the Graduate School of Theology at Loyola University, Chicago and at Purdue University in Indiana in the Graduate School of Educational Counseling, both of which enhance his pastoral ministry in very particular ways, providing insight into comparative theology and the very secular educational system of our nation, which has served him well in his parish and seminary education responsibilities.

At the regular Church Sobor of the Ukrainian Orthodox Church of the USA in 1981, Fr. John was elected as a bishop of the Church. In 1982 he was tonsured as a monastic and in 1985 with the monastic name Antony – after St. Anthony the Great, whose feast day falls exactly on the Bishop’s birthday and he was then elevated to the rank of Archimandrite in May of 1983. He remained serving as pastor of his parish until 6 October 1985, when he was consecrated

as Bishop at St. Andrew Memorial Church at the Ukrainian Orthodox Church’s Metropolia Center in South Bound Brook, NJ. He was immediately assigned as Rector and Administrator of St. Sophia Seminary where he served through 1989. In addition to this he assumed the Editorship of the English edition of the Ukrainian Orthodox Word, the official publication of the Church and later accepted the editorship of the finally combined Ukrainian/English publication, which exists today.

Bishop Antony was asked and agreed to fill a void in the life of the Ukrainian Orthodox Eparchy of Australia and New Zealand in 1989 and served as Bishop there in addition to his responsibilities to his Church in the USA. He served in this capacity through 1997 when another hierarch from Europe was assigned to relieve him of this enormous responsibility. During his service in Australia, he was able to diligently progress toward and accomplish the unification of the two Ukrainian Orthodox dioceses that existed for decades into a single church. During these difficult years of constant travel, Bishop Antony was elevated to the rank of Archbishop by the Council of Bishops of the UOC of USA.

Once Ukraine became an independent nation following the collapse of the Soviet Union and the Ukrainian Orthodox Church was reborn, Archbishop Antony has accompanied his brother bishops on many journeys to the faithful of the nation. The majority of these trips included the delivery of millions of dollars’ worth of aid of all kinds to the faithful and the need y of the nation – including religious educational materials, prayer books, medical supplies, opening of soup kitchens, aid for the rebuilding of Churches in both urban and rural village settings. The Archbishop continually reminds the faithful of his Church that their Christian responsibility means so much more than simply attending Church on a Sunday morning and making a small donation. He invites them to reach out with their physical beings to help heal those who need healing with a willingness to deny themselves for the sake of others.

ALL SAINTS CAMP EVENTS

Work Weekends

October 26-28, 2012

November 16-18, 2012

April 5-7, 2013

For more information or to
RSVP please contact

Michael Nakonachny

(440) 503-3151

Celebrations

Please watch for
information on the
upcoming celebrations for

**5th Anniversary of
St. Thomas Chapel**

**35th Anniversary
All Saints Camp**

For more information or to volunteer
assistance please contact

Christine Mills

(412) 716-0562

2013 Encampments

DCSC

(Diocesan Church School Camp)

June 23—July 6

TC

(Teenage Conference)

July 7—July 20

Mommy/Me & Daddy/Me

July 29—August 2

Family Fest

Aug 30—Sept 2

Open for you!

All Saints Camp

has weekends available for your
church, group or organization to
hold an event. Please contact
Camp Manager, **Eric Senedak** to
see what weekend works best for
you!

412-390-8261

Or

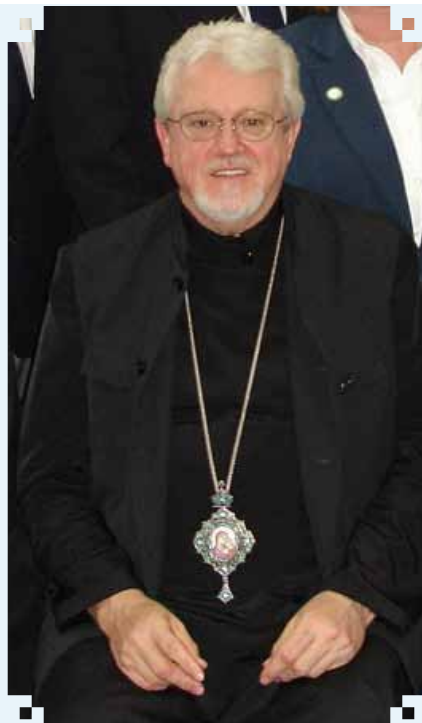
emsenedak@gmail.com

From 1994 to the present day Archbishop Antony has served as Vice-Chair of the Board of Trustees of St. Sophia Seminary and in 1995 he was elected by the Regular Sobor of the UOC of USA as President of the Consistory – Chief Administrative Officer for the Metropolia. He continues to serve in this capacity today. He accompanied Metropolitan Constantine when invited by the Ecumenical Patriarchate in 1994 to discussions about the renewal of the ancient relationship between the Ukrainian Orthodox Church and the Patriarchate, which dates back to the year 988, when Ukraine accepted the Holy Orthodox Faith as its own under then Prince Volodymyr the Great. These discussions led to the acceptance, on the Sunday of Orthodoxy 1995, under the omophorion of Ecumenical Patriarch Bartholomew I of the Ukrainian Orthodox Churches in the Diaspora and their hierarchs taking their rightful place at the Altar of our Lord, alongside their brother Orthodox Hierarchs throughout the Orthodox world. His All-Holiness and the Great and Holy Synod of Constantinople formally elected and ritually included Archbishop Antony in the Diptychs of Holy Orthodoxy as titular Archbishop of the ancient See of Hierapolis.

One of the greatest accomplishments during this period through the combined efforts of Archbishop Antony, representing the Council of Bishops of the UOC of USA, and Bishop Vsevolod of the Ukrainian Orthodox Church in America, the two existing Ukrainian Orthodox Jurisdictions in the USA were finally and irrevocably united after decades of failed attempts. This is seen by the faithful of both churches as an accomplishment that united brothers and sisters once again – and even those of specific birth families who were separated from one another.

If one would ask Archbishop Antony what he felt his best efforts accomplished, he would respond immediately that it is the division of the UOC ministry into various Consistory Offices of Ministry, led by competent individuals and volunteers. He is most emotional about his establishment in 2003 of the Orycia Federwicz and

Natalie Dedeluk Orphanage Adoption Program in Ukraine, named after the two California sisters who contributed the initial grant to make the program possible. The church adopted three of the most remote and underdeveloped orphanages – with the most severely mentally and physically handicapped children who were placed there by the Soviets out of sight – and unfortunately out of mind. Each year college student missionary teams travel to visit these orphanages to renovate buildings, purchase necessary items and most importantly to interact with and love the more than 300 children living in them. The Archbishop and the Consistory he leads are now in the process of establishing a new mission effort – right here in the USA – to the people of Appalachia.

The 1998 Sobor of the UOC of

USA initiated the development of a new History and Education Complex at the Metropolia Center. Archbishop Antony leads this continuing project, which will include an Archive and Research Center in memory of Metropolitan Andrew Kuschak, the Seminary/Church Library in Memory of Metropolitan John Theodorovich and the Ukrainian Museum of New Jersey in Memory of Metropolitan/Patriarch Mstyslay. At the first meeting of the Assembly of Canonical Orthodox Bishops of North and Central America in 2010, Archbishop Antony was elected as Treasurer of the Assembly and heads the Committee for Financial Affairs. Archbishop Antony celebrated the 25th anniversary of his Episcopal Consecration in 2010 and celebrated the 40th anniversary of Priesthood in 2012.

Following the repose of Metropolitan Constantine of blessed memory (21 May, 2012), the Archbishop assumed the responsibilities of the Locum Tenens of the Metropolia See of the UOC of the USA.

During the Extraordinary Sobor of the Ukrainian Orthodox Church of the USA (October 6, 2012), His Eminence Archbishop Antony was nominated and elected as Metropolitan of the Ukrainian Orthodox Church of the USA.

On Saturday, January 26, 2013 - His Eminence Metropolitan Antony was formally Enthroned as the 4th Metropolitan of the Ukrainian Orthodox Church of the USA in St. Andrew the First Called Apostle Ukrainian Orthodox Cathedral in Silver Spring, MD. In the presence of 20 hierarchs, representing various Orthodox jurisdictions of North America and representatives of Catholic and other Christian communities, His Eminence received his Archpastoral staff of the Prime Hierarchy of the Church and was greeted by His Eminence Archbishop Demetrios of the Greek Orthodox Archdiocese of America, who is also the Exharch of the Ecumenical Patriarchate. Archbishop Demetrios conveyed formal and private greetings of His All-Holiness Ecumenical Patriarch Bartholomew I to the new Metropolitan of the UOC of the USA.

БЛАГОДАТНЕ ОСВЯЧЕННЯ ХРИСТИЯНИНА

Для повноти спокутного подвигу Спасителя треба було, щоб грішні люди не тільки одержали прощення від Бога і були визнані достойними називатися дітьми Божими, але щоб вони насправді стали живими й благодатними дітьми Божими. Для цього, як говорить пророк, їм належало дати серце нове і дух новий (Ієз. 36, 26), а також необхідні засоби й сили для розвитку в них нового благодатного життя. Тому Господь поширює Свою спасаючу дію на застосування природних сил і засобів, дарованих у викупленні, до кожної людини зокрема. Це засвоєння віруючими людьми здійсненого Господом викуплення звичанно називається освяченням людини. З цією метою Господь заснував на землі Свою Церкву, даючи їй всі необхідні для освячення її членів засоби.

Благодатне освячення людини, згідно з вченням Одкровення, це не тільки зовнішнє прощення попередніх гріхів людини, а внутрішньо благодатне її відродження для нового життя у Христі, а також успішне зростання християнина в ньому, що допомагає віруючій душі стати праведною перед Богом.

Слово «благодать» (гр. «харіс», лат. «грація» - добрий дар, милість у Святому Письмі має різне значення, але в Новому Заповіті майже виключно відноситься до Бога, як Винуватця усіх благ, або в розумінні божественної властивості у відношенні до людей, або у значенні божественної сили, яка здійснює спасіння людини.

Так у першому значенні це слово стоїть, наприклад, у привітанні архангела Гавриїла Пресвятій Діві Марії: «Ти знайшла благодать у Бога» (Лк. 1, 30), тобто ласку Божу. Те саме значення має слово «благодать» у привітаннях ап. Павла християнам, коли він, починаючи свої послання, бажає християнам від Бога «благодаті, милості і миру».

Разом з тим у Новому Заповіті зустрічається багато таких місць, де благодать розуміється як сила, що діє в людях. Так, Сам Ісус Христос після трикратної молитви апостола Павла про визволення від спокус, сказав: «Досить тобі благодаті Моєї, - бо сила Моя здійснюється в немочі» (2 Кор. 12, 9). Апостол зрозумів благодать власне як силу Божу, що живе і діє в ньому: «Тому я з більшою охотою буду хвалитися своїми немочами, щоб перебувала в мені сила Христова» (2 Кор. 12, 9). «Благодаттю Божою я те, що є, і благодать його, що в мені, не була даремна, але я працював більше за їх усіх, щоправда не я, але благодать Божа, що зо мною» (1 Кор. 15, 10), пояснює цей апостол.

Вплив на тих, що спасаються благодаті Божої, є дія Святого Духа, тому християни і називаються храмами Духа Святого, бо Дух Божий живе в них (Рим. 8, 9; 1 Кор. 6, 19). В чому суть благодаті, як особливої сили Божої, Святе Письмо не визначає, не може визначити і людський розум (Ін. 3, 8). В Одкровенні і досвідах християнського життя даються тільки деякі вказівки на спасенне діяння цієї сили на людину і на засоби (слово Боже і таїнства Церкви), через які благодать Божа подається.

Деякі середньовічні богослови розуміли перебування Духа в людині лише за дією, а не за суттю. Проте отці

нерозділеної Церкви вчили, що Дух Святий надається віруючому субстанціонально. «Як тіло без душі мертве, і нічого не може робити, так і душа, без небесної душі, без Божественного Духа, мертва для царства, і без Духа Святого не може зробити нічого, угодного Богові», - говорить св. Макарій Великий. Цим освячуюча благодать відрізняється від промислительних дій Божих взагалі: промисел Божий є зовнішня дія на людину, а діяння благодаті полягає в тому, що Бог вселяється в людину, освячує її та перебуває в ній. «І вже не я живу, а живе в мені Христос» (Гал. 2, 20), - зазначає апостол Павло. «Ми маємо розум Христові», підкреслює він (1 Кор. 2, 16).

Дії Божої благодаті, яка веде людину до спасіння, різноманітні. Однак, слід відрізнити благодать загальнопідкупальну від благодаті освячуючої. Розрізнення видів благодаті за суттю дуже важливе. Загальнопідкупальна благодать це, по-перше - дії природного розуму і віруючої совісті, які перебувають під опікою Божою. Благодать цього виду збуджує в людині потяг до добра і покаяння, але вона не дає спокою совісті і не оправдує людину. Потрібна ще інша, сильніша дія на душу віруючої людини, щоб вона могла духовно змінитися. Це досягається через попереджуючу євангельську благодать, яку Послання східних патріархів називає просвічуючою, бо вона вказує шлях спасіння, - у що і як вірувати. Заклик людей до віри в Христа і покаяння робиться через слово про спасіння в Христі, через проповідь (читання і слухання) Євангелія, бо й сама віра в Христа від слухання: «Як кликати Того, в Кого не увірували? Як увірують у Того, про Кого не чули? .. Тож віра від слухання, а слухання через слово Боже» (Рим. 10, 14, 17).

Про діяння передуючої благодаті Божої, яка дарує людині віру, ясно говориться у Святім Письмі: коли апостол Петро визнав Ісуса Христа Сином Божим, то Господь сказав йому: «Блаженний ти, Симоне, сину Іонин, бо, не тіло і кров відкрили тобі, а Отець Мій, що на небесах» (Мф. 16, 17). Іншим разом Спаситель сказав: «Ніхто не може прийти до Мене, коли Отець, що Мене послав, не прихилить його, і Я воскреслю його в останній день». У пророків написано: «І будуть усі навчені від Бога» (Ін. 6, 44-45). Про те саме говорить апостол Павло: «Ніхто не може назвати Ісуса Господом, як тільки Духом Святим» (1 Кор. 12, 3). Так відкрилося серце для віри в Ісуса Христа в багатьох, що зібралися слухати проповідь апостола Петра в день П'ятидесятниці (Діян. 2, 37, 41). В подібних випадках слово про Христа було знаряддям благодаті, що викликала особливі настрої в серці людини. В людини виявляється особлива здібність глибоко сприймати одкровенні істини, неначе якийсь сердечний слух або, як говорить Святе Письмо, «відкриваються очі» (Діян. 26, 18), «відкривається серце» (Діли. 16, 13-14).

Щоб утримати в собі цей настрій, закріпити своє навернення до Христа, віруючій людині слід «знову народитися» від Духа Святого (Ін. 3, 3-6), покаятися і хреститися в ім'я Ісуса Христа на прощення гріхів, прийняти дар Святого Духа (Діян. 2, 38). Ця благодать називається відроджуючою або освячуючою. Через діяння цієї благодаті людина стає новою, з грішної, «душевної» - невинною, «духовною». Апостол Павло, зображаючи стан виправдання і освячення, якого досягли

корінфяни, писав їм: «І такими (винними в різних пороках) були дехто з вас, але ви обмились, але освятились, але оправдались ім'ям Господа нашого Ісуса Христа і Духом Бога нашого» (1 Кор. 6, 11). До відродження людина живе для себе, після відродження для Бога.

У відродженні водою і Духом кладеться лише початок нового, християнського життя, подібно до того, як і природне народження є лише початком земного життя. Однак, відроджена людина не може жити новим життям без помагаючої благодаті Божої; вона, дійсно знаходиться і зрощує в ній ті християнські чесноти, на які віруючу людину покликано: «Перебувайте в Мені, а Я у вас! Як парость не може родити плоду сама з себе, коли не буде на винограді, так і ви, коли не будете в Мені. Я виноград, а ви - парості. Хто перебуває в Мені, а Я в ньому, той рясно родить овочу, бо без Мене 'не' можете нічого чинити» (Ін. 15, 4-5), навчає Христос.

Цей вид благодаті називається спасаючою. Вона подається віруючій людині в святих тайнах, «для життя й побожності» (2 Пет. 1, 3). Отже, Дух Святий, вселившись в людину-християнина, будує її спасіння, єднаючись із вільною волею людини га допомагаючи їй бажанню бути «людиною у Христі».

Ця спасаюча благодать потрібна людині все життя, до останнього подиху. «Я певен, - пише апостол Павло філіпійцям, що той, хто у вас розпочав добре діло, вершитиме його аж до дня Ісуса Христа» (Флп. 1, 6). Немає такого моменту в добродіянні, щоб людина могла творити його без вищої допомоги, тож і апостол Павло не вважав себе таким, що досягнув довершеності (Флп. 3, 13). «Якби Господь тільки показав нам у що вірити і як треба жити, і з-цим самим залишив, - то ми були б подібні до того, хто, освітлений сяйвом сонця, бачить дорогу, якою слід іти, бо інакше загине, а сил, щоб йти, не має, бо немічний і хворий ... Милосердний Господь не залишив нас з цим тільки, а зволив послати нам Пресвятого Духа, щоб Він, діючи в нас, допомагав нам у нашому спасенні. Дух Святий зійшов на апостолів, а потім через них поданий був усім віруючим. Він через слово апостольське збуджував віру в тих, що бажали вірити, а тим, котрі через віру вирішували і жити свято, в дусі віри, подавав силу це рішення здійснювати. Що робили апостоли, те робилося потім і робиться до цього часу їх наступниками за боговстановленим порядком. І благодать Святого Духа перебуває в сонмі віруючих або у святій Церкві, всіх просвічує, зміцнює, освячує», - говорить єпископ Феофан Затворник.

Божественна благодать, здійснюючи наше спасіння, виявляється в немочі нашого ества як могутня сила, що не обмежує своїми діями волі людини, а тільки допомагає нам (Рим. 8, 26). «Без згоди волі людської Сам Бог нічого не робить в людині, хоч і міг би, а в зв'язку з волею, якою обдаровано людину», - говорить преп. Макарій Єгипетський. «Природа людська здатна приймати добро і зло, божественну благодать і противну силу, але примусу до того бути не може», - пише той самий отець. Благодать нас кличе, і від нас залежить відгукнутися або не озватися на її заклик. Людина може підкоритися впливу-божественної сили на неї і вільно розвиватися при її великій допомозі у визначеному нею напрямку, але може і противитися. Так противились, наприклад, іудеї проповіді Спасителя і озлоблялися дедалі більше й більше, а перед

тим противилися Духові Святому, Який говорив через пророків. Люди можуть відкривати і закривати серце, слухаючи євангельську проповідь. Вони можуть і гасити в собі діючу вже силу Божу (1 Сол. 5, 19); можуть ображати і тим віддаляти від себе Духа Божого: «І не ображайте Духа Святого Божого, Яким ви запечатані на день викуплення» (Єф. 4, 30), тобто день хрещення.

Отже, спасіння людини вчиняється не тільки діями благодаті, але також діями людської волі і всіх сил людини. Вільно прийнята людиною благодать Божа тісно поєднується з віруючою волею, тож благодать діє у волі і воля в благодаті, вони, за висловом єпископа Феофана, «взаємовхідні». Благодать іде назустріч віруючій людині, яка вільно звертається до неї, людина віддає себе благодаті, а вона творить у християнинові «плід духовний» (Гал. 5, 22). Виходить, що всі добрі діла не лише від благодаті, але й діла людини — наслідок її вільної згоди з благодаттю. Водначас благодать діє і на природні сили віруючої людини, спонукаючи їх до добра. При цьому добрі діла є не що інше, як зовнішній вияв тієї внутрішньої роботи, яка відбувається в душі християнина, відчутний прояв діяння благодаті. «Як вогневі властиво зігрівати, - говорить святитель Тихон, - світлу освітлювати, воді зрощувати, так і вірі живій властиво діла добрі показувати».

Благодать Божа дається людям, бо Христос вмер за всіх, «щоб ті, хто живе, вже не для себе жили, а для Того, Хто за них умер і воскрес» (2 Кор. 5, 15), бо Він «хоче, щоб усі люди спаслися і прийшли до пізнання правди. Один бо є Бог, один і Посередник між Богом і людьми, - людина Христос Ісус, що дав Себе для відкуплення всіх» (1 Тим. 2, 4-6). Бог Отець «вибрав нас у Ньому перше створення світу, щоб ми були перед Ним святі й непорочні» (Єф. 1, 4).

З цього видно, що для Бога немає майбутнього, як немає для Нього й минулого, а є саме тільки теперішнє. Тому те, що для істот, які перебувають в умовах часу, є майбутнім, яке має статися, це для Бога вже є теперішній факт. Для нашого обмеженого буття події та вчинки розвиваються в часі, поступово, і пізнаються послідовно одна за одною, а для Бога вони існують в усій повноті і спостерігаються як щось неподільне. У зв'язку з цим Господь Бог від вічності наперед знав, що одні люди приймуть Божу благодать, а інші її відкинуть. Апостол Павло говорить про це: «Кого Він наперед знав, тим і наперед визначив, щоб були подібні до образу Сина його, щоб Він був первородним поміж багатьма братами. А кого Він перед-визначив, тих і покликав, а кого покликав, тих і оправдав, а кого оправдав, тих і прославив» (Рим. 8, 29-30). Це стверджують і отці та учителі Церкви. Так, св. Іриней пише: «Бог, все передбачаючий, кожному підготував достойне житло; тим, що шукають світла чистого й пориваються до нього, щедро дарує це світло; а іншим, котрі відвертаються й тікають від нього і тим неначе самі себе засліплюють, Він наперед приготував супротивну світлові пільму». «Бог прирік нас не тільки з любові, але і за доброчесність нашу; бо коли б це залежало від самої любові, то всім належало б спастися (тому що Бог усіх любить); якби ж від самої доброчесності нашої, то зайвим було б пришестя Ісуса Христа і все, що Ним учинено задля нашого спасіння», - говорить святий Іоанн Золотоустий.

Протоієрей Миколай Н.

Patron Feast Day at St. Andrew Cathedral, Metropolitan Washington, DC

The parish family of St. Andrew Ukrainian Orthodox Cathedral in Metropolitan Washington DC celebrated its annual Feast Day of St. Andrew, Founder of Christ's Church in Ukraine on Sunday, December 9. It was, as always, a most spiritual day, on which many guests joined with the family to welcome His Eminence Metropolitan Antony and, most importantly, to offer sincere gratitude to God Almighty for another year of abundant blessings upon us all.

The arrival of His Eminence Metropolitan Antony was excitedly anticipated by our young children children with bouquets of flowers. As he entered the Church, escorted by three Subdeacon-seminarians – Vasyl Pasakas, Ioan Chopko and Adrian Mazur, along with Deacon-seminarian Vasyl Dovhan, the children rushed forth with sparkles in their eyes to present the flowers to His Eminence, who must have seemed so very tall to them, but he bent down to greet and bless each one of them. It was a moment they will long remember. Parish Council President, Dr. Tamara Woroby, then welcomed the Metropolitan with the traditional offering of a beautiful ceremonial bread and salt, asking him to pray for all the founders and benefactors of the parish, along with all the faithful members of the parish.

Fr. Volodymyr Steliac, the cathedral priesy, welcomed His Eminence, asking him to pray for all his predecessor parish priests – especially for Fr. Hryhorij Podhurec, who had fallen asleep in the Lord just two days earlier. Fr. Hryhorij was the priest God entrusted to build St. Andrew Church. Welcoming along with Fr. Volodymyr was Fr. Nicholas Manousakis and Jason Houck of St. Constantine and Helen Greek Orthodox Church; Fr. Luke Melachrinos of St. Paul Greek Orthodox Cathedral in Hampstead NY – son-in-law of Fr. Podhurec and Fr. Vasyl Kryshchypol of St. Michael Ukrainian Orthodox Church in Baltimore MD. The parish family of Sts. Constantine and Helen Parish is presently sharing the Cathedral with our parish family while their own new church property and building are being developed and constructed. The celebrate Liturgy in the morning before St. Andrew parish Liturgy each week. It was wonderful to have both parish families worshipping together for St. Andrew Feast Day!

The church was filled to capacity. During Liturgy His Eminence offered an inspiring sermon centered on the topic of the health of the body and soul stressing that the state of the soul and the depth of faith it reflects in presenting itself to Christ is extremely important to the health of the physical body. Christ sees beyond what we present to the world – what we truly are and what we can become. He will, if we open our hearts and souls to Him, enable us to become more than we could ever imagine being.

His Excellency Ambassador Alexander Motsyk with his wife Natalia and embassy staff were among those in attendance at the Feast Day celebration along with many other guests, who reveled in the beauty of the service, especially the wonderful and prayerful

liturgical singing by our parish choir, under the direction of Gregory Olynyk. Assisting the seminarians serving in the Holy Altar were our regular altar servers.

At the end of the Service a group picture of everyone in the church was taken to capture this momentous day, one which will be remembered as a very special day in our parish history.

Following Liturgy, a delicious Lenten meal awaited all present, having been prepared by the cathedral sisterhood under the leadership of Panimatka Marta Steliac. There was no admission fee for the lavish banquet each year because this is simply a time when we want our whole family gathered together with our Spiritual Father – our Metropolitan – to celebrate what God has provided for us. Even though no admission fee is required, many present made significant donations on a voluntarily basis.

Two very significant awards are presented by His Eminence during this banquet each year. Fr. Volodymyr and

the Parish Board of Administration choose two individual parish members to receive the "Parishioner of the Year Award" and the "Lifetime Achievement Award".

The parishioner of this year is Ivan Kolesnyk, our parish Treasurer, who devoted an extraordinary amount of time and energy in handling parish finances, enabling the parish administration to work in a responsible manner. Mrs. Olha Mutula received the Lifetime Achievement Award for her lifetime of charitable work dedicated in the parish organizing aid for orphans in Ukraine, the sick, shut-ins and people in need and for many other purposes. Through her efforts and leadership many thousands of dollars have been collected over the years and channeled to those in need. Both honorees received beautiful "Hramotas" (Certificates of Blessing) from Metropolitan Antony, which are elaborately decorated with iconography and graphic motifs.

The presence of His Eminence Metropolitan Antony is always most important to our annual parish Patron Feast Day. This is evident by the obvious love that emanates from him for our parish family and in which he is embraced by our family during this celebration. This same love is evident in the relationship of Fr. Volodymyr, Panimatka Marta and their sons Alexander and Daniel with all the members of the parish family. This sincere love is evident, not only on this one day, but at every step in our parish life and provides a sense of security for the future of our parish and, in turn, for our entire Church. It is almost palpable when one spends any real time with our parish family. We pray that others "know that we are follower of Jesus Christ by this love we have for one another". We are grateful to God for such blessed moments as our annual Feast Day in our lives and the opportunities it offers for us to "be of one mind in confessing the Holy Trinity – Father, Son and Holy Spirit – one in essence and undivided".

Візначення Дня Соборності України в обсервації Митрополії УПЦ США

добродійка Ілона Довган

Щорічно 22 січня вся Україна та українська діаспора святкує День Соборності. Яке ж значення має для нас, українців, це свято? Адже проголошений Акт злуки УНР та ЗУНР був політичним та юридичним, проте не відбувся на державному рівні, Україна продовжувала бути епіцентром загарбницьких війн. Це свято є дуже символічним і несе за собою ідею єдності українського народу. Саме тому ми так урочисто щороку піднімаємо прапор у супроводі гімну і віддаємо шану цьому дню.

Український народ століттями потерпав від нападу ворогів з різних сторін, які, роздирали українські землі. Так, західна Україна довгий перебувала під владою Польщі та Австро-Угорщини, а східна - під владою Російської імперії.

У 1919 році 22 січня був гарний, погідний, злегка морозяний день, о 9 годині ранку в усіх церквах заграли дзвони, заспівали хори, урочистим волевым духом наповнилася вся Україна. О полудні на Софіївській площі під триумфальною аркою, прикрашеною старовинними гербами, розпочалася урочиста церемонія проголошення Акту злуки. «... Віднині во єдино зливаються століттями відірвані одна від одної частини єдиної України — Галичина, Буковина, Закарпаття і Наддніпрянська Україна. Здійснилися віковічні мрії, для яких жили і за які вмирили найкращі сини України. Віднині є тільки одна незалежна Українська Народна республіка. Віднині український народ увільнений могутнім поривом своїх власних сил, має змогу об'єднати всі зусилля своїх синів для створення нероздільної, незалежної української держави, на добро і щастя українського народу.» (З Універсалу Директорії).

Отож, сьогодні всі свідомі українці так само урочисто святкують цей великий День духовного об'єднання свого народу.

Не оминуло це свято і осередку нашої Митрополії у С. Баунд Бруку. О полудні, як і 94 роки тому, у церкві-пам'ятнику св. Андрія зібралися парафіяни, працівники, члени Консistorії та гості, щоб відслужити молебень за мир та добробут України та її народу. Молебень відслужили первоієрарх УПЦ США Високопреосвященніший митрополит Антоній та Преосвященніший єпископ Даниїл - голова Консistorії Церкви у співслужінні місцевого духовенства. У духовній єдності з піднятим синьожовтим прапором об'єдналися українці

різних поколінь, щоб помолитися за свій знівечений народ.

На богослужінні були присутні представники генерального консульства України в Нью-Йорку – генеральний консул Ігор Сибіга та віце-консул Костянтин Ворона та представники Постійного Представництва України при ООН.

У своїх промавах-зверненнях, обидва архиєреї Церкви зробили невеликий екскурс в історію, коли Україна, з часів роздробленості Київської Русі, невтомно боролася проти ворогів-загарбників. Високопреосвященніший влади́ка Антоній звернув увагу на те, що і зараз український народ переживає нелегкі часи боротьби та розбрату, тому цей День соборності повинен нам нагадати, що крізь усі поневіряння, ми одного разу таки зуміли досягнути братньої єдності. Преосвященний влади́ка Даниїл звернув увагу на те, що наші молитви та віра в Бога завжди допомагали нам піднятися з колін та далі йти вперед, непокладаючи рук. Отож, ми повинні продовжувати молитися, щоб Господь подав нам сили, терпіння та любові.

До вірних також зі словом звернувся і п. Ігор – генеральний консул, який закликав нас усіх до співпраці, підтримки та розуміння одне одного, особливо тут, далеко за межами нашої Батьківщини.

Після молебня представники консульства та духовенство відправилися до хреста, щоб покласти квіти та вшанувати пам'ять тих, які загинули в боротьбі за волю України.

Ця урочистість завершилася не менш святковим обідом у прицерковному залі, який старанно приготувала п. Марія, повар семінарії св. Софії, разом зі своїм сином Володимиром та працівниками Консistorії.

Why is the UOL Important?

Epiphanies from my Trip to the Holy Land

By Natalie Bilynsky

church in Boston many times. We greeted them with kisses and hugs, excited for the journey. We also let them know that they were able to check-in and shared who had already checked in.

On the plane we met other non-UOL travelers and got to know them. When in the Holy Land we bonded as a family of pilgrims. We saw awe inspiring sites on our journey. We also celebrated Divine Liturgy in the holiest of places, at the Church of the Holy Sepulchre and at the Monastery of St. Catherine in Mt. Sinai by the site of the Burning Bush.

In October Oleh and I were fortunate to have the opportunity to participate in the pilgrimage to the Holy Land with His Eminence Metropolitan Antony. The trip was full of inspirational moments, epiphanies, and spiritual insights. One surprising insight during the trip was the importance of the UOL in our Church. I want to share with you my journey and deeper understanding and appreciation for our UOL family, that occurred half way around the world in the land where our Lord walked and gave His life to save us.

This understanding started in the Newark airport. There we stood in line at the El Al ticket counter, waiting for our trip with several people in front of us whom we did not know. Soon, we met our fellow pilgrims, and introduced ourselves. However, how different when we walked to the food court and saw our UOL family, the Kondratiuks and Janice Meschisen, who live hours from us in the Northeast but family all the same, as we have stayed in Janice's home for a meeting and been in

It was amazing to see the birth place of Our Lord and to sing Boh Predvichny – God Eternal. Singing together is one of the things that I truly value about the UOL. I am inspired by those moments when we from different parish families are able to sing as if we have sung together forever. There were several such moments on the trip. One was at the bank of the Jordan River, when his Eminence Metropolitan Antony called His Grace Bishop Daniel and we sang “Vsee Te” - “All Who were Baptized.”

Perhaps the most inspirational moment was in a Catholic Church on the Road to Emmaus where Rebecca Druash McNulty encouraged several UOL members to sing the “Ispola eti Despota” for newly elected Metropolitan Antony. The choir of 4-5 voices, representing UOL chapters singing from our hearts to His Eminence, was honestly one of the most beautiful versions I have ever had the privilege to sing. Some had gone into the caves of the church and ran up to see what choir had come into the church. I am not sure if it was the acoustics, the gratitude for the trip, or the Holy Spirit, but it was inspirational. These moments would not have happened without the UOL, for we would not have felt comfortable to sing versions of songs that are a little more complicated if we did not know each other.

One of the other joys in being a member of the UOL is that we have friendships with clergy, that I think we would never otherwise have had the opportunity to develop. I am grateful that Father Bazyl Zawierucha was on the trip. Because of the UOL I feel comfortable asking him questions about our faith, and his answers are always inspirational. I wish we had recorded his description of the

icon of the Last Judgment that we saw in Nazareth. When we saw the Church of the Transfiguration that glowed with the gold as every wall of the church was filled with saints and icons of feast days, we followed Fr. Bazyl and he explained each icon. At times Fr. Bazyl showed us icons of saints for whom we had venerated their relics earlier in the week.

I am grateful for the UOL because I would have never had the opportunity to get to know Fr. Bazyl if it were not for the UOL. I value his knowledge, his insight, his sense of humor and his guidance. In fact, after Fr. Frank of Blessed Memory had fallen asleep in the Lord, Fr. Bazyl was someone who provided us with comfort and guidance. In fact, we participated in Liturgy in Northampton so many times that a parishioner in Northampton joked that we should get envelopes. If not for the UOL we would not have developed these friendships that I truly value.

The UOL gives us the opportunity to

Continued on p. 40 ➤

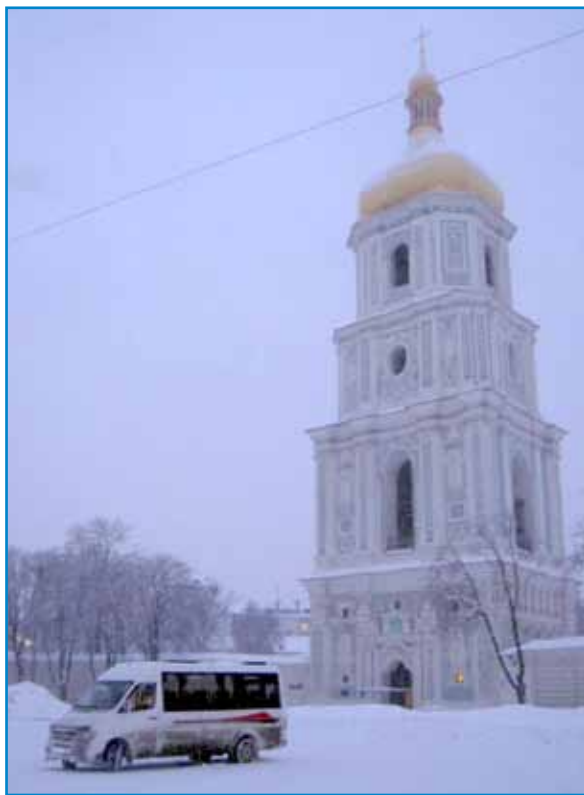

The Church Presents Nativity Season Gift to Znamianka Orphanage in Ukraine!

The dream of about 120 boys and girls of Znamianka (Kirovohrad Region) Orphanage for physically disabled children came true on Saturday, January 12, 2013 when a 22 passenger minivan was delivered to the capital of Ukraine - Kyiv and officially transferred to the administration of the orphanage in the presence of His Grace Bishop Daniel, the President of the Consistory of the Ukrainian Orthodox Church of the USA.

About three years ago, the director of Znamianka orphanage, Pani Tetiana Ivanivna Walko addressed the Consistory of the UOC of the USA with a prayerful Nativity season request – to seek a gift for the orphanage in the way of a minivan that would be able to transport handicapped children in the summer season (in the air conditioned environment) and in the winter season (in the heated environment) to various destinations, whether it is to doctor's office or for recreational purposes.

About a year ago, the Consistory of the Church adopted a resolution to authorize such a purchase on the behalf of the Consistory's Office of Christian Charity, under the leadership of Protodeacon Ihor Mahlay. The search for the vehicle was initiated by Metropolitan-elect Antony, who requested His Grace Bishop Daniel while he visited Znamianka orphanage during the regularly scheduled Winter Mission Trip in 2011 to seek proper channels in order to fulfill the generous gift of the Church to the orphanage. The selection process for a used vehicle lasted for several months; until the necessary help was provided by "LOGOS" Orthodox Christian Charitable Center of Kyiv. The 2000 Mercedes-Benz 412D model was selected and offer made and accepted, which officially became a 2012-2013 Nativity season present to the orphanage on behalf

of the clergy and faithful of the Ukrainian Orthodox Church of the USA.

As heavy snow covered the streets of Kyiv, the minivan was delivered to the capital and parked right in front of St. Sophia Orthodox Cathedral – the most profound

spiritual center and cradle of Ukrainian Orthodoxy. His Grace Bishop Daniel, who at the time was visiting Ukraine for a number of meetings, met with the administration of the orphanage and formally signed the papers of ownership over to the orphanage. Passing the keys to the vehicle, His Grace reiterated to the representatives of the orphanage, especially to the director of Znamianka orphanage the mission of the Consistory's Office of Christian charity, stating that it has been a prayerful ministry of the Church to promote the charitable outreach ministry to the elderly, sick, dying, lonely, shut-ins, unwed mothers, teens in need, disenfranchised within the parish communities of the Church and throughout the world... We prayerfully teach our youth today as in the past, that the Church as God's family must be a place where help is given and received, and at the same time, a place where people are also prepared to serve those who are in need of help. By presenting this humble gift, we also pledge our prayers and love to the children and workers of the orphanage. May this vehicle be a source of joy and enable the administration to provide yet better care for the children and those in need.

Responding to the bishop, Pani Walko offered her reflection on the last 15 years of ministry and work of the UOC of the USA with the particular orphanage, stating that the faithful of the Church can proudly call themselves not only brother and sisters of the children, but most importantly their Godparents.

In order to learn more about the Church's Outreach ministries, please do not hesitate to contact the director of the Consistory Office of Christian Charity – Protodeacon Ihor Mahlay at imahlay@yahoo.com

SAVE THE DATE!

UOL LENTEN RETREAT
SATURDAY, APRIL 13, 2013

Guest speaker: Dr. Gayle Woloschak

Villa Maria Retreat Center
2105 Evergreen Rd.
Villa Maria, PA 16143

***(N.E. OH / W. PA...15 min from Youngstown,
only 1 1/4 hour from Cleveland & Pittsburgh)***

***Enjoy a full day of inspirational & thought provoking
discussion and all meals***

Adults \$30   Young Adults & Teens \$25
(Please register by April 5th)

For more info please contact:

Diane Senedak dkssenny@aol.com 330.792.6699

***Melanie Nakonachny MelanieNak@aol.com
440.842.3820***

Early registrants welcome!
Hope to see you there!

Love. Truth. Action.

2012 Winter Mission Trip

"By this we know love, because He laid down His life for us. And we also ought to lay down our lives for the brethren. But whoever has this world's goods, and sees his brother in need, and shuts up his heart from him, how does the love of God abide in him?"

My little children, let us not love in word or in tongue, but in deed and in truth."

1 John 3:16-18

The 2012 Winter Mission Team to the Ukrainian Orphanages of the Ukrainian Orthodox Church of the USA returned to the United States of America on December 28, 2012, following ten days of inspiring moments, ministering to the children of Znamianka orphanage in Kirovohrad region of Ukraine.

This year's Winter Mission Team consisted of His Grace Bishop Daniel, spiritual father of the Winter Mission Team; Very Rev. Fr. John Haluszczak of St. Vladimir Ukrainian Orthodox Church in Pittsburgh, PA; Rev. Fr. Victor and Pani-matka Ivanka Wronsky of New York, NY; Deacon Vasyl and Dobrodijka Ilona Dovgan of the Three Holy Hierarchs Ukrainian Orthodox Seminary Chapel in South Bound Brook, NJ and Patrick Scannell of St. John the Baptist Ukrainian Orthodox parish in Johnson City, NY.

Over the ten-day period the Team worked in the orphanage with the children, sponsoring a St. Nicholas concert; Puppet show presented by Puppet Academic State Theater of Kirovohrad Region, as well assisting with the physical rehabilitation exercises, etc. In addition to the time spent with children of the orphanage, the Team delivered 13 suitcases of humanitarian aid for the orphanage, which arrived as a gift from about a dozen of parishes of the Ukrainian Orthodox Church of the USA in response to the orphanage's request.

Pani Tatiana Ivanivna Valko, director of Znamianka orphanage expressed her gratitude to the Team and the faithful of the Church for their continued prayers and support.

Throughout the trip Bishop Daniel led the Team in daily reflections about their ministry with children of Znamianka orphanage, stating: "Remember, God must become an activity in our consciousness... Too often we underestimate the power of a touch, a smile, a kind word, a listening ear, an honest compliment, or the smallest act of caring, all of

which have the potential to turn a life around – for a closer relationship with Christ... Very often we forget that "everyone smiles in the same language..."

The Mission Team was excited because it clearly saw how the work of the Lord is being done through the efforts and generous donations of the faithful of the Ukrainian Orthodox Church of the USA.

Patrick Scannell, a student of the University of Buffalo School of Dental Medicine reflected upon the trip, "This week was everything I wanted in a trip: drawing closer to Christ, each other and our neighbors. The work was definitely challenging and at times emotionally wrenching. The opportunity to experience daily prayers with the children of the orphanages and to serve God with people I grew to love and admire made this a special holy week before Nativity of our

Lord... The people that we met, staff and administration of the orphanage as well as the children, were so welcoming and full of God's love... They appreciated the mere fact that we came to help, even though it was only for a short time... We are saturated by our modern day communication with news about the poor and people needing help," he said, "so that it often becomes just static in the background of our lives. When you see the orphans face to face that all changes. The mission trip has been one of the best spiritual experiences imaginable... I wanted this experience of seeing first-hand for myself! Now I can tell the stories of kindness and the hospitality, the beauty of not just the children of Ukrainian orphanages, but the amazing six others who were my travel companions. I am challenged to live more simply and always to keep the needs of my neighbor in my mind and in prayer..."

The pictures give some idea of what they experienced during their ten days working at the Znamianka orphanage for physically and mentally handicapped children.

The Mission team returned to their homes late Friday evening. Each missionary, touched by the experience of ten days in Ukraine, was changed - many forever. The Team members encouraged each other to get involved in helping others in their local parishes, communities.

Each missionary when commenting on their just completed trip used the word 'incredible.' All seven Mission Team members were sad to leave the children of the orphanage – "... we will never forget you and we will pray for you. We hope we were instruments of peace to the children. You certainly were to all of us. God Bless all of you..."

Please, note that the College Age Mission trip to Ukrainian Orphanages will travel to Ukraine on 30 May – 16 June, 2013.

Petro Kapshuchenko - Monuments and Miniatures

If you have had a chance to visit the Metropolia Center in South Bound Brook, then you will certainly recognize the two large sculptures depicting St. Olha of Kyiv and Metropolitan Petro Lypkivs'kyi that surround St. Andrew Memorial Church. However, you may not be as familiar with the life and work of the Ukrainian-American artist who designed them.

The sculptor was Petro Kapshuchenko, a Ukrainian displaced from his native country during World War II. He was a prolific artist who not only designed large-scale works, but also many small sculptures in media as varied as terracotta, bronze, and porcelain.

P. Kapshuchenko with model of monument to Metr. Lypkivs'kyi.
П. Капшученко біля моделі пам'ятника метр. Липківському.

Kapshuchenko was born in 1915 in the old Cossack village of Sukhachivtsi in south-central Ukraine (now a suburb of the city of Dnipropetrovsk). He studied sculpture at the Dnipropetrovsk art school while working as a

theater set designer, completing his studies in 1939.

After the Nazi invasion of Ukraine, he and his wife were taken to Germany as agricultural forced laborers. With the end of the war, they joined the ranks of Displaced Persons, living in the Regensburg DP Camp in Bavaria. While there, he provided his professional assistance with camp theatrical productions, participated in exhibits by the Ukrainian artists' association, and designed covers for books by Ukrainian exile writers.

In 1949, he and his family were able to resettle in Argentina. Living in Buenos Aires, he earned a living as a pattern maker at a crystal glass factory, while continuing to make small sculptures in ceramic and terra cotta under the pseudonym "Pedro Enko". His reputation in the Argentine art world grew, and he was elected to the Free University of the Humanities in 1961.

In 1963 he and his family moved to the United States at the invitation of Petro Mehyka, the director of the Ukrainian Art Studio in Philadelphia. He participated in exhibitions of the Association of Ukrainian Artists in America, and sold his work in galleries throughout the US.

In addition to his two monumental sculptures at the Metropolia Center, Kapshuchenko created more than 7,000 miniatures in a variety of media. Images of folk life and ordinary people are particularly prevalent in his work, including villagers, farmers, and fishermen, as well as depictions of horses and riders in motion. He also created works related to the Holodomor, the struggles for Ukrainian independence, and subjects inspired by his life in Argentina. His sculptures of people manage to convey emotion and personality through the subtle use of pose and gesture.

After Ukrainian Independence in 1991, he made a return to his native land with three major solo shows of his sculptures in Kyiv. He reposed in 2006 and is buried at St. Andrew Cemetery.

Although he donated many of his works to museums in Ukraine, many remain in institutional and private collections in the US. In particular, a number of his miniatures are in the personal collection of his son-in-law John Bruce Schmitt. Recently, Mr. Schmitt graciously donated two bronzes by Kapshuchenko to the Patr.

P. Kapshuchenko. *The Blessing*. Gift of J. Bruce Schmitt.
П. Капшученко. *Благословення*. Дар Дж. Брюса Шмітта.

Mstyslav Museum at the Ukrainian Historical and Educational Center. We thank Mr. Schmitt for his generous gift and look forward to working with him to establish a "Kapshuchenko Room" in the Museum dedicated to the life and work of this important Ukrainian-American artist.

Петро Капшученко - Монументалізм і Мініатюри

Відвідувачі Центру Метрополії у С. Баунд Брук напевно знайомі з пам'ятниками св. Ольги та митр. Петра Липківського при Церкві-Пам'ятнику. Але їх скульптор можливо читачам менш відомий.

Петро Савич Капшученко не тільки скульптор пам'ятників, але також і камерної пластики з теракоти, бронзи, і порцеляни. Народився 1915 року в колишньому козацькому селі Сухачівці (зараз мікрорайон на заході Дніпропетровська). Навчався на скульптурному відділі художнього училища в Дніпропетровську, одночасно працював декоратором у міських театрах. Завершив на-

Р. Kapshuchenko. *St. Olga*, 1987.
П. Капшученко. *Св. Ольга*, 1987 р.

вчання в 1939 році.

Під час війни разом з дружиною опинився на примусовій сільсько-господарській роботі у Німеччині. В 1945–1949 роках знаходився в таборі біженців „Ді-Пі“ в Регенсбурзі (Баварія). Фахово допомагав у декоруванні мистецьких заходів, брав участь у виставках, і оформляв обкладинки до книжок.

В 1949-у році Капшученкам вдалося виїхати в Аргентину. В Буенос-Айресі він працював модельєром на фабриці кришталю і створював оригінальні скульптурні композиції з теракоти й кераміки. Згодом митець став відомим в Аргентині під псевдонімом „Pedro Enko“. У 1961-у році його обирали почесним членом Вільного Гуманітарного Університету за мистецькі досягнення.

У 1963 році на запрошення професора Петра Мегика, керівника Української Мистецької Студії в Філадельфії, Капшученки переїжджають до США. Тут він приймає участь у виставках Об'єднання Митців Українців в Америці, та з успіхом виставляє свої твори в багатьох галереях країни.

Капшученко є автором понад 7000 мініатюрних скульптур з різних матеріалів. Улюблені теми для зображення — козацький та народний побут, особи з простого

люду: козаки, бандуристи, гуцули, рільники, рибалки, вершники та коні в русі. Також багато скульптурних мініатюр присвячено Голодомору, боротьбі за українську незалежність, та життю в Аргентині. Його скульптури передають людські емоції та індивідуальність через тонке використання пози і жести.

Після 1991 року творчість Петра Капшученка повертається в Україну з трьома персональними виставками в Києві. Упокоївся у 2006 році і похований на цвинтарі в С. Баунд Бруці.

Р. Kapshuchenko. *Karmeliuk*. Gift of J. Bruce Schmitt.
П. Капшученко. *Кармелюк*. Дар Дж. Брюса Шмітта.

Хоча багато його творів були передані музеям в Україні, багато залишаються в музейних і приватних колекціях в США. Зокрема, ряд його мініатюр знаходяться в особистій колекції його зятя Джона Брюса Шмітта. П. Шмітт недавно подарував дві бронзові скульптури роботи Капшученка, для колекції Музею ім. патр. Мстислава при Історично-Освітньому Центрі. Ми дякуємо йому за його щедрий дарунок і сподіваємося на корисну співпрацю у встановленні музейної галереї присвяченої життю і творчості цього видатного українського художника.

Свято Богоявлення в Українській Православній Катедрі св. Володимира, м. Чикаго, ІА

By Dobrodijka Maria Fronchak - Добродійка Марія Фрончак

Христос Хрещається! В річці Йордані! Christ is Baptized! In the Jordan!

Хрещення Господа нашого Ісуса Христа Свята Церква святкує 19 Січня. Це свято також прийнято називати Богоявленням, так як у цій події явила себе уся Пресвята Трійця: Бог Отець, що говорив з неба; Бог Син, що Хрестився від Іоанна Хрестителя в річці Йордані; Бог Дух Святий, що зійшов на Христа під час Хрещення у вигляді білого голуба.

У деяких областях України є давній звичай - Йорданське Водохреща відбувається на річці. Якщо за день-другий до Йордану є великий мороз і міцна крига, то тоді прорубують ополонку у вигляді Хреста і кожний бажаючий може зануритися в освячених водах ріки.

З самого ранку в церкві відбувається свята Літургія. Після Богослужіння, священник, хор і миряни йдуть до річки де була прорубана ополонка у вигляді Хреста. Попереду несуть Хрест і хоругви, хор співає стихирю «Голос Господній...», після хористів іде священник і диякон, далі – миряни, які несуть з собою посуд, для того аби набрати свяченої води.

Опісля священник занурює хрест у річку, в цей час хористи співають тропар свята: «Коли в Йордані хрестився Ти, Господи»...

Цей звичай я знаю не з розповідей, адже я сама в дитинстві занурювалася у річку на свято Йордану... Був гарний, сонячний і морозний день. Було докладено дуже багато зусиль і умовлянь, аби переконати маму у тому, що занурення у річку не принесе нам шкоди (мені і сестрі – ми обидві хотіли відчути усю повноту радості свят Йорданських), а навпаки, укріпить наші духовні і тілесні сили. На той момент ми дуже хворіли і мама ніяк не погоджувалася. Але після декількох годин умовлянь все ж таки погодилася на наше прохання. Як же на душі було радісно і який був молитовний духовний настрій. Зараз, напевно я би не ризикнула цього зробити, але дитяча віра робить чудеса! Тільки подумати, на вулиці мороз до -18, а ми не боялися! Це дійсно чудо! Я і сестра занурилися у води річки під урочистий спів хору: «Во Йордані крещуюся Тобі, Господи!»

Почуття великої радості, небесної благодаті від свяченої води вмить забрали сильне почуття холоду. Душа була сповнена нових хвилювань, нових

відчуттів вдячності і довіри до Господа! Віри у те, що Господь укріпить не тільки духовні сили, але й тілесні! Є дуже гарні слова в православ'ї: «По вірі вашій, буде вам». На наступний день ми прокинулися здоровими. Дійсно кажуть: «Дитяча віра творить чудеса! Вона сама чиста і сама сильна!».

На свято Йордану, вода освячується особливим чином – великим Йорданським освяченням. Йорданська вода зберігається довго. Вона не псується на протязі цілого року. Свячену воду зберігають біля ікон.

Йорданську воду ще називають «Велика агіасма», що у перекладі з грецької означає «Велика святиня». І відношення до святині має бути відповідним. П'ють воду натще. Спочатку потрібно помолитися раніше правило, попросити у Господа благословення на прийдешній день. Якщо людина хворіє, то спочатку натще повинна випити Йорданської води, а потім приймати ліки...

Свято Йордану завітало і до нас

в Чикаго. У нашому соборі, св. Князя Володимира цей день був сповнений особливим радісним духом, оскільки сам Владика наш Преосвященніший Даниїл, єпископ Західної єпархії в США відслужив божественну літургію архієрейським чином.

Дуже приємно було Владичі відчувти зустріч найменших парафіян – діточок парафії св. Князя Володимира, які зустріли Владика з прекрасними букетами у руках і з щирою радістю у маленьких сердечках, яка відбивалася у великих і чистих дитячих оченятах. Хлібом-сіллю зустрічали нашого дорогого Владика голова управи пані Раїса Братків та голова сестрицтва пані Надія Брюшенко. Відтак слово привітання пролунало від нашого настоятеля отця Івана.

В чудових, різдвяних, білосніжних архієрейських ризах Преосвященніший Даниїл розпочав Божественну Літургію. Йому співслужили новий настоятель нашої парафії о.Іван Лимар та протодиякон Андрій Фрончак.

Чудовий спів нашого архієрейського хору «Боян» на чолі з диригентом Володимиром Поповичем прикрасив урочисте богослужіння.

Після прочитаного Євангелія Владика Даниїл виголосив змістовну богословську проповідь «Значення Водохреща для спасіння людства - чистота душі яка вкрай необхідна для нашого молитовного спілкування з своїм Творцем».

Великою радістю було й те, що всі діти нашої школи українознавства причастилися Святих Христових Тайн.

В кінці божественної літургії наш архипастир освятив води, щоб більш ніж 2 сотні парафіян та прихожан, які зібралися в цей день у храмі, могли з радістю спожити її для свого духовного збагачення.

Наше сестрицтво частувало усіх бажаючих смачним обідом, а душевна і дружня розмова за трапезою створила домашній і тихий настрій на душі кожної людини.

Ще раз дякуємо усім, хто прийшов у цей день, а найперше Преосвященнішому нашому духовному батькові єпископу Даниїлу, що зміг приїхати до нас, відвідати своїх духовних дітей і розділити з нами свято Хрещення Господнього. Іспола еті деспота!!!

The Feast of Theophany at St. Vladimir Ukrainian Orthodox Cathedral, Chicago, IL

"At Your Baptism in the Jordan, Lord, the Worship of the Trinity was Made Manifest...."

Nearly 400 faithful and visitors to St. Volodymyr Ukrainian Orthodox Cathedral in Chicago, IL gathered at their parish temple to celebrate the feast day of Theophany of our Lord! The services of the feast day were led by His Grace Bishop Daniel, a ruling hierarch of the Western Eparchy of the Ukrainian Orthodox Church of the USA.

As the bishop entered through the threshold of his cathedral, he was greeted by the youngest parishioners of the cathedral community with flowers and handmade cards. Mrs. Raisa Bratkiw, president of the cathedral's board of administration and Mrs. Nadiya Brushenko presented the hierarch with the traditional bread and salt. Holding a tray with the holy water and a cross, Very Rev. Fr. Ivan Lymar, pastor of St. Volodymyr Ukrainian Orthodox Cathedral in Chicago, IL welcomed His Grace Bishop Daniel to his home cathedral and called upon the bishop to lead the congregation in service of prayerful renewal of their baptismal promises.

In his sermon Vladyka Daniel reflected on the feast of Theophany, explaining to the faithful that Christ's baptism in the Jordan was "theophany," a manifestation of God to the world, because it was the beginning of our Lord's public ministry. It was also a "theophany" in that the world was granted a revelation of the Holy Trinity. All three Persons were made manifest together: the Father testified from on high to the divine Sonship of Jesus; the Son received His Father's testimony; and the Spirit was seen in the form of a dove, descending from the Father and resting upon the Son. The theme of "manifestation" or "revelation" is also expressed in Scripture with the symbolism of light. In the hymn of the Feast we sing, "Christ has appeared and enlightened the world." Thus, January 19th is also known as the Feast of Lights. The Church celebrates on this day the illumination of the world by the light of Christ.

"We're blessing the waters as a physical reminder of the responsibility we have to care for

the earth," said the bishop. "Each year, we place a cross into the waters asking Jesus Christ to send down the Holy Spirit for the cleansing and sanctification of the water... The triple miracle which took place on this occasion — the opening of the heavens, the descent of the Holy Spirit in the form of a dove and the testimony of God the Father — completely convinced Saint John that Jesus Christ was the awaited Messiah. The visible descent of the Holy Spirit on the Messiah was exactly what Saint John was waiting for, because at the very beginning, when he was sent to preach as a prophet, God told him: "Upon whom you see the Spirit descending, and remaining on Him, this is He Who baptizes with the Holy Spirit." Consequently, from that moment John the Baptist could unmistakably and without the slightest doubt testify to all that Jesus is the Messiah and the Lamb of God that takes upon Himself the sins of the world. Soon after the Baptism of our Lord Jesus Christ, John sent some of his disciples to Him: the brothers Andrew (the First-called Apostle) and Peter and the brothers James and John (the Theologian). They joined Christ and became His first disciples and apostles... The Feast of the Theophany, or the Baptism

of our Lord Jesus Christ, is, along with Pascha, one of the most ancient Christian holidays. It is dedicated to our Lord's Baptism in the Jordan River. From ancient times Christians celebrated this feast day with great enthusiasm, because it reminded them of their own baptism and stirred them to a deeper consciousness of the power of this Mystery... As we celebrate today the baptism of our Lord Jesus Christ in the Jordan, let us thank God for the free gift of salvation through the grace of baptism. Let us also earnestly ask him for the grace to keep us faithful to our baptismal promises to say no to Satan and all his false promises and to say yes to God even unto death."

Following the Divine Liturgy, the bishop, assisted by Fr. Ivan Lymar, pastor of the cathedral parish family and Protodeacon Andriy Fronchak blessed the water. The Great Blessing of Water is perhaps the most memorable part of the Theophany services. Water, as a symbol of purification and cleansing connected explicitly with the blessing of the Jordan River which occurred at the baptism of the Lord.

Following the Great Blessing of Water, the bishop, clergy and faithful in attendance shared in a meal, prepared by the Cathedral's St. Olha Sisterhood, chaired by Pani Nadiya Brushenko. During the luncheon, the students of St. Volodymyr's cathedral school caroled for their bishop and the faithful in attendance.

On January 20, 2013, St. Volodymyr Ukrainian Orthodox Cathedral in Chicago, IL was blessed with a visit from His Grace Bishop Daniel, for the feast of Synaxis of St. John the Baptist. His Grace concelebrated the services with Fr. Ivan Lymar and Protoseacon Andriy Fronchak – the clergy of the cathedral parish community, and a good contingent of parishioners who admirably made the effort to participate in the feast. The cathedral choir was directed by Maestro Volodymyr Popowych.

All appreciated the time Vladyka spent with the parish, manifesting the episcopal ministry through his prayer, teaching, encouragement, and fellowship, and especially on this, the Great Feast of Theophany.

LENTEN RETREAT

focusing on the text
“The Way of a Pilgrim”

Sponsored by the
Ukrainian Orthodox League
Open to Adults and Adolescents

SATURDAY, APRIL 20, 2013

New Location
Villa of Our Lady Retreat House
Mt. Pocono, PA

Speakers include:
His Eminence Metropolitan Antony
His Grace Bishop Daniel
Fr. Bazyl Zawierucha

Retreat registration rate \$40
(late rate registration additional \$10 if not before 4/13/13)

Retreat is one full day including all meals, breakfast, lunch and dinner.

For more information contact: Oleh or Natalie Bilynsky at
nsufler@aol.com call – 610-892-7315

The Feast of Theophany at St. Vladimir Ukrainian Orthodox Cathedral, Parma, Ohio

The third major feast Day after Nativity of Christ is the Feast of Holy Theophany that we celebrate every year on January 19th. On that day the Holy Trinity was revealed: Father of God spoke: "This is my Son, whom I love; with him I am well pleased." (Mt. 3, 17) Jesus Christ was baptized in the Jordan River by the John the Baptist and the Holy Spirit descending like a dove and alighting on him. Holy Theophany is the Feast of Lights in which we meeting our Lord and Savior Jesus Christ-Son of God, which at the age 30 years began His teaching of the Gospel to all people.

On the feast day of Theophany, following the Divine Liturgy, the Great Blessing of the Water is usually celebrated. This year at St. Vladimir Ukrainian Orthodox Cathedral in Parma, OH, the faithful together with the clergy celebrated this Holy Day. The water was blessed in the morning of the Eve of Theophany. That evening the Great Compline was served with the responses sang by the cathedral choir and readings were read by the parish youth. On January 19th, the Feast of Theophany began with the celebration of the Divine Liturgy. Once again the cathedral choir sang the responses. On Saturday morning, following Divine Liturgy, the water was blessed again. The children from Ukrainian School came to this Service and attentively listened to a sermon which Fr. John Nakonachny – the Pastor of the Cathedral delivered for them. After the great Blessing of the Water, Fr. Michael Hontaruk blessed the church building and all present faithful with sprinkles of the Holy Water. After that, the 10 feet Ice Cross, which once again graces the front of the cathedral church and enhances the Holy Day was blessed. We appreciate this annual tradition which is admired by thousands of people who drive by our church daily. After the Divine services everyone was invited to

By Fr. Michael Hontaruk,

the Annual Orphanage Brunch which was organized by Protodeacon Ihor Mahlay.

Christ is Baptized! In the Jordan River!

Свято Богоявлення у Кафедральному Соборі св. Володимира, Парма, Огайо

Третім великим святом після Різдва Христового є Свято Вогоявлення, Хрещення, або як в народі називають –Водохреще, яке ми святкуємо кожного року 19 січня. В цей день була явлена Свята Трійця. Було чути голос Бога Отця, Який говорив: «Це Син Мій улюблений, в Ньому Моє благовоління.» (Мф.3,17) Наш Спаситель Ісус Христос хрестився в Йорданських водах від Івана Хрестителя, а Святий Дух у вигляді голуба сховався на Нього. Свято Богоявлення – це є Свято Світла у якому ми зустрічаємо Господа, Який в 30 річному віці розпочав Свою святую місію, навчаючи Євангелія всього людства.

На Водохреще після Божественної Літургії служиться Велике Освячення Води, що урочисто було відзначено у кафедральному Соборі св. Володимира у Пармі, Огайо. Велике Освячення Води було звершено на святвечір зранку, а у вечір було відслужено Велике Повечір'я, на якому співав хор та читала молодь. У саме Свято Богоявлення 19 січня, святкування розпочалось Божественною Літургією на якій співав кафедральний хор. У суботу зранку після Божественної Літургії, знову було велике Освячення Води, на яке прийшли учні Школи Українознавства ім. Тараса Шевченка і уважно слухали звернення до них настоятеля собору о. Івана Наконечного. Після чину Великого Освячення Води, о. Михайло Гонтарук освятив церкву та всіх вірних Святою Водю. Після того, всі разом зібралися на дворі перед церквою та відбулося освячення Хреста з льоду, який був висотою 10 фіт. Ми вдячні всім за цю щорічну традицію, якою пишаються тисячі людей, що проїжджають біля нашого святого храму. Після Божественних відправ всі були запрошені на щорічний полуденнок, що організував протодиякон Ігор Махлай.

Христос Хрестився! В річці Йордан!

Theosis – the true purpose of human life

The question of the destiny of our lives is very serious, as it concerns the most important question for man: for what purpose are we placed on earth? If man takes a correct stance on this issue; if he finds his true destiny; then he will be able to take a correct viewpoint in relation to particular questions that arise in our daily life; in our relationships with our fellow men; in our studies, profession, marriage and the bearing and upbringing of children. If he does not relate correctly to this basic issue, then he will also fail in life's particular purposes, for what meaning can a particular purpose have if human life as a whole has no meaning?

Our life's purpose is declared in the first chapter of the Holy Bible, when the Holy author tells us that God created man "in His image and likeness." From this we discover the great love the Triune God has for man: He does not wish him simply to be a being with certain gifts, certain qualities, a certain superiority over the rest of creation, He wishes him to be a god by Grace.

Externally, man seems to exist in a purely biological way, like the other living beings, the animals. Of course, he is an animal, but "an animal... which is in the process of Theosis through its inclination towards God," as St. Gregory the Theologian says in his characteristic way. He is the only being that is distinguished from all else in creation, because he is the only one which can become a god.

The phrase "in His image" describes the gifts which God gave only to man in order to complete him as an icon of God, and not to any of His other creatures. These gifts are: a logos-related *nous*, conscience, and individual sovereignty, i.e. freedom, creativity, eros, and the yearning for the absolute and for God, personal self-awareness, and anything else which puts man above all other living beings in creation and makes him a man and an individual. That is to say, everything that makes man a person. These are the charismata by which we are formed "in His image."

Having been endowed "in His image," man is called upon to be completed "in His likeness." This is Theosis. The Creator, God by nature, calls man to become a god by Grace.

The charismata that form us "in His image" were given to man by God in order that he may reach very high; so that through them he may attain a likeness to his God and Creator; so that he may have not only an external, moral relationship, but

a personal union with his Creator.

Perhaps it is very daring for us even to say or think that our life's purpose is to become gods by Grace. However, neither the Holy Bible nor the Church Fathers have hidden this from us.

Unfortunately, ignorance not only exists in people outside the Church, but also in many within the Church, because they assume that the purpose of our life is, at best, simply moral improvement to become better men; when we are told by the Gospel, by the Tradition of the Church, and by the holy Fathers, that the purpose of our life is not just that man should become better than he is, more moral, more just, more self-controlled, more mindful; all these must happen, but none of them are the great purpose, the ultimate purpose for which our Maker and Creator moulded man.

What is this purpose? Theosis – for man to be united with God, not in an external or a sentimental manner but ontologically, in a real way. Man is placed so high in Orthodox anthropology that if we compare that with the anthropologies of all the philosophies or social and psychological systems we will very easily find out how poor these are, how little they correspond to man's great yearning for something very great and true in his life.

Since man is "called to be a god" (i.e. was created to become a god), as long as he does not find himself on the path of Theosis he feels an emptiness within himself... he feels that something is not going right, so he is not joyful even when he is trying to cover the emptiness with other activities. He may numb himself, create a glamorous world, or cage and imprison himself within this world, yet at the same time he remains poor, small, limited. He may organise his life in such a way that he is almost never at peace, never alone with himself. Surrounded by noise, tension, television, radio, continuous information

about this and that, he may seek to forget with drugs; not to think, not to worry, not to remember that he is on the wrong path and has strayed from his purpose.

In the end, wretched contemporary man finds no rest until he finds that "something else," the highest thing; the thing which actually exists in his life which is truly beautiful and creative.

Can man unite with God? Can he commune with Him? Can he become a god by Grace?

The Church: The Place of Man's Theosis

Those who wish to unite with Jesus Christ, and, through Christ, with God the Father, recognise that this union is realised in the body of Christ, which is our Holy Orthodox Church. Of course, this Union is not with the Divine essence, but with the deified human nature of Christ. But this union with Christ is not external, nor is it simply moral.

We are not followers of Christ in the way that one might perhaps follow a philosopher or a teacher. We are members of Christ's body, the Church. The Church is the body of Christ, the real body, not a moral one, as some mistaken theologians have written, not having looked deeply enough into the spirit of the Holy Church. Despite our unworthiness and sinfulness, Christ takes us Christians and incorporates us into His body. He makes us members of Himself. We become real members of Christ, not just followers of a code of morality. As the Apostle Paul puts it, "We are members of His body, of His flesh, and of His bones" (Ephesians 5:30).

Certainly, depending on the spiritual state of Christians, they are sometimes living members of Christ's body, at other times they are dead. Even as dead members, we still do not cease to be members of Christ's body. For example, someone who is baptised has become a member of Christ's body. If he does not confess, does not take Communion, does not live a spiritual life, he is a dead member of Christ's body, but when he repents, he immediately receives divine life. This permeates him and he becomes a living member of Christ's body. Someone like this does not need to be re-baptised. Someone who has never been baptised, however, is not a member of Christ's body even if he lives a moral life according to human standards. In order to become a member of Christ's body, in order to be incorporated into Christ, he needs to be baptised.

НОВА РАДІСТЬ СТАЛА....

Свято Різдва Христового в парафії Святого Юрія Переможця в Ярдвілі зустріли з великим піднесенням і надією на майбуття. Повна церква парафіян, гостей, прихожан, і дітей дає нам велику радість зустрічі Різдва. Серце кожного із нас сповнене великою радістю, що Господь ради нашого спасіння дає Єдинородного Сина Свого, Ісуса Христа, щоб взяв гріхи світу і відкрив Царство Небесне для нас. Величний спів церковного хору у піснопівах і колядках доповнює Різдвяні Богослуження.

Вже четвертий рік, доброю традицією стало загальні колядки всіх громад нашої Трентонської округи. Починаючи від нашої церкви Святого Юрія Переможця, підтримують добре започаткування всі церкви і громади нашої округи, почергово проводимо колядки кожний рік у іншій церкві. Цей рік наша громада чудово приготувалась до зустрічі гостей, добрими словами привітання нашого голови Управи п. Василя Дереки, смачним обідом,

приготовленими нашими сестрицями і братчиками. Всі мали чудовий час і велике насолодження чудовими співами і колядками церковних хорів.

Добре започаткування нехай приносить радість Різдва Христового для всіх людей наших громад Трентонської округи ще багато років.

Since we are members of Christ's body, Christ's life is offered to us and becomes our life. So we are enlivened, saved, and deified, yet we could not be deified if Christ did not make us members of His body; we could not be saved if the Holy Mysteries of the Church did not exist. These make us one body with Christ, and as, according to the Church Fathers, we share the same body and the same blood as Christ... we are in fact one body and one blood with Christ.

Theosis and the Church

What a great blessing that we commune through the immaculate Mysteries! Christ becomes ours; the life of Christ becomes ours; His blood becomes our blood. St. John Chrysostom says that God has nothing more to give man than what he gives him in Holy Communion. Man cannot ask anything more of God than what he receives from Christ in Holy Communion.

So, being baptised, chrismated, confessing, we commune through the Body and Blood of the Lord, and we too become gods by Grace; we unite with God; we are no longer strangers, for we have become familiar with God.

Inside the Church in which we unite with God, we live this new reality which

Christ brought to the world: the new creation. This is the life of the Church, of Christ, which becomes ours as a gift from the Holy Spirit.

Everything in the Church leads to Theosis; the Holy Liturgy, the Mysteries, divine Worship, the Gospel sermon, the fasting; all of these lead to this one thing. The Church alone is the place of Theosis.

The Church is not a social, cultural, or historical organisation, and does not resemble other organisations in the world. It is not like the different establishments of the world. The world has fine institutions, fine organisations, fine establishments and other fine things, but our Orthodox Church is the unrepeatable, the sole place for the communion of God with man, for the Theosis of man. Only within the Church can man become a god, and nowhere else: not in universities; not in social services; not in any of the fine and good things that the world has. None of these are able to offer what the Church offers, however good they may be.

No matter how much worldly institutions and systems progress, they can never replace the Church.

It is possible that we weak and sinful men go through crises and difficulties from time to time within the Church. It is possible for scandals to happen in the bosom of the Church. All these happen in the Church

because we are as yet on the way to Theosis, and it is very natural that human weaknesses still exist. We are becoming gods, but not yet. So no matter how often these things occur, we will not leave the Church, because within the Church we have the only possibility to unite with God.

For example, when we go to Church to attend the service, we may meet people there who do not pay attention to the holy service; who hold conversations and distract our attention. Then along comes a seemingly reasonable thought which says: "What do you gain by coming to Church? Might it not be better to sit at home and pray in greater peace and comfort?"

However, we must contradict this evil thought with discretion: "Yes, perhaps I will have more outward peace at home, but I will not have God's Grace to deify and sanctify me. I will not have Christ, Who is present in His Church. I will not have His Holy Body and His precious Blood, which are on the holy Altar in His holy Church. I will not partake in the Last Supper of the Holy Liturgy. I will be cut off from my fellow brethren in Christ, together with whom we form Christ's body."

So, whatever may happen, we will not leave the Church, because only within it do we find the path to Theosis.

Archimandrite George

«РОДИННА МАЛАНКА» ШКОЛИ РЕЛІГІЙ І УКРАЇНОЗНАВСТВА ІМ. Л. УКРАЇНКИ У ПАРАФІЇ СВ. ПОКРОВИ В САУТФІЛДІ, МІЧ.

Написав: Юрій Розгін

Фото: Єлисавети Симоненко

В суботу, 12-го січня 2013-го року, Батьківський Комітет Школи Релігій і Українознавства ім. Л.Українки (Школа) у Парафії Св. Покрови в Саутфілді, Міч., влаштував «Родинну Маланку».

В святково прибраній парафіяльній залі, з повітряними кулями (air-balloons) і свічками на столах, почали збиратись гості після 5-ої год. пополудні. Зал і сцену прикрасила Руслана Загайко, а їй допомагали батьки.

Ведучий «Родинною Маланкою» був Андрій Загайко, Голова Батьківського Комітету Школи, досвідчений диск-жокей (disc-jockey). А.Загайко привітав присутніх, запевнив що всіх чекає смачна їжа і велика програма. Гостей зустрів награний спів пісні «Україна колядує»: «Україна колядує, колядує вся земля! В небі ангели співають! Прославляємо Христа!...»

А.Загайко розпочав рухливі дитячі конкурси (змагання). Перший конкурс для дітей: намалювати, на листку паперу, з чим асоціюються зимові свята. В другому конкурсі, написати, на довгому листку паперу – подяку Св. Миколаю, за отримані подарунки. Після цього, всі взяли за смачну гарячу їжу, яку приготувала ресторанна компанія Veronica's Catering.

Після вечері, А.Загайко продовжував конкурси для самих маленьких і старших: діти

повторювали, за Русланою Загайко, танцювальні рухи; «переходили поле»: переходили з одного кінця залу до другого, але кожна дитина інакше рухаючись – або навприсядки, або на руках і ногах, або перекочуючись, і т.д. Всіх було 12 конкурсів!

Приємною несподіванкою були колядники «Четвертої Хвилі», які завітали на цю «Родинну Маланку» з «Вертепом» (пересувний старовинний театр з релі-

України, Тараса Петриненка пісні «Україна» (слова і музика Тараса Петриненка) – урочисто проголосили: «...Ще наша свічка не згоріла, ще наша молодість при нас. А те, чи праве наше діло – те скажуть люди, скаже час! Україно, Україно! Після далечі доріг, вірне серце твого сина – я кладу Тобі до ніг!»

Цього року, на «Родинній Маланці» Школи Парафії Св. Покрови було 75 дітей! Треба признати, що «Родинна Маланка» Школи мала родинну атмосферу, в якій можна відпружитись і заспокоїтись в цей період економічних турбот. В цьому велика заслуга Батьківського Комітету, який підготував цю вечірку, та А.Загайка, який керував музикою і програмою вечірки – за що всім їм належить велика подяка.

(На фото : «Родинна Маланка» Школи у Парафії Св. Покрови в Саутфілді, Міч; Колядники і Вертеп на «Родинній Маланці» Школи).

РІЗДВЯНІ СВЯТКУВАННЯ ПАРАФІЇ СВ. ПОКРОВИ В САУТФІЛДІ, МІЧ.

Написав: Юрій Розгін

Фото: Єлисавети Симоненко

У Навечір'я Різдва Христового, 6-го січня 2013-го року, в Українській Православній Катедрі Св. Покрови (Катедра) в Саутфілді, Міч., Велике Повечір'я відправив о. Павло Боднарчук, а йому допомагали іподиякон (sub-deacon) Андрій Стойко та вівтарні прислужники Михайло Пауерс і Андрій Рудиченко. Під керівництвом диригента Миколи Невмержицького, урочисто співав катедральний хор молитви з Різдвяною тематикою. Після закінчення Великого Повечір'я, хор заспівав кілька колядок

і парафіяни та гості зібрались на спільну Святу Вечерю з традиційними стравами у святково прибраній парафіяльній залі.

Свята Вечеря – це, традиційно, родинне свято, але в Святопокровській Громаді виробилась традиція святкувати його спільно (для тих, хто так бажає). Це можна пояснити так, що в цій Громаді було багато самотніх членів і що Громада почуває себе як одна родина.

В Україні, господиня присвячувала кілька днів, щоб, для своєї родини, приготувати 12 традиційних пісних страв (Свят-Вечір – це останній день посту Пилипівки). Цим разом, члени Сестрицтва ім. Св. Княгині Ольги при Катедрі і приятелі Святопокровської Громади працювали кілька днів, під керівництвом Джорджії Керелюк і Вари Сірої, щоб приготувати страви.

Родинну Святу Вечерю розпочинає молитвою господар дому. В цьому випадку, Голова Парафіяльної Ради, Ольга Лісківська, привітала о. Настоятеля Павла з добродійкою Ангеліною і з дітьми, усіх парафіян і гостей. Прочитавши привітання від Владика Даниїла, правлячого єпископа, вона попросила о. Павла молитвою розпочати спільну Святу Вечерю, а хор проспівав Різдвяний Тропар (молитовний вірш). Свята Вечеря, традиційно, починається з куті – вареної пшениці (в деяких регіонах України – рижу, пшона, жита) з медом, горіхами і тертим маком. Інші традиційні страви на Свят-Вечір – це борщ, риба, вареники, голубці, пампушки з часником

і узвар (компот). В стравах цієї Вечері представлені найголовніші плоди поля, городу і саду.

Ганна Білинська, вчитель Школи Релігії й Українознавства ім. Л.Українки (Школа) при Катедрі - віршом повіншувала присутнім. Спільним колядуванням присутніх керував о.Павло, а пізніше, йому допомагав Микола Невмержицький. Гучний голос о. Павла не потребує мікрофона і тому він міг виконувати свою функцію перебуваючи серед співаючої Громади.

Велика подяка всім, хто брав участь у підготовці й здійсненні Святої Вечері, подяка сестрицям, які принесли печиво, тим, що допомогли доносити страви до столів, паням, що працювали на кухні і в залі, і хто прибирав після Святої Вечері, на якій було 215 присутніх.

Було приємно бачити і на Великому Повечір'ї в церкві і на Святій Вечері в залі – багато гостей, між ними Ярослава Березовського, Редактора «Детройтських Новин», і багато інших гостей.

Святкування Різдва, 7-го січня, розпочалося в Катедрі Різдвяною Службою, яку відправив о. Павло, а йому допомагали іподиякон А.Стойко і вівтарні прислужники Михайло Пауерс, Ярема Петруша і Данилко Гигинс. В своїй проповіді, о. Павло пояснив, що добро в цей світ може проходити лише крізь очищені серця і душі, і що такі люди творять чудеса й утримують світ. Після закінчення Різдвяної Служби, о. Павло прочитав «Різдвяне Послання Постійної Конференції Українських Православних Єпископів поза межами України», в якому закликається: «...ми сьогодні зробимо тверде рішення... ніколи не ступати на дорогу, котра веде до атеїстичного, бездуховного життя...».

Після Різдвяної Літургії, парафіяни і гості зібрались в парафіяльній залі, щоб поділитись принесеною їжею (pot luck) і поколядувати.

В суботу 12-го січня, діти нашої Школи колядували в Українських Кредитівках Метрополітального Детройту.

Свят-Вечірніх і Різдвяних традицій притримуються українці, куди б їх не закинула доля, і цим декларують свою приналежність до українського народу.

(На фото: о. Павло Боднарчук керує загальним колядуванням під час Святої Вечері Парафії Св. Покрови в Саутфілді, Міч; Учні Школи Парафії Св. Покрови в Саутфілді, Міч., приїхали колядувати до Кредитівки «Самопоміч»).

Metropolitan Antony and Bishop Daniel Consecrate Interior Restoration of St. Mary's, New Britain, CT

Text by Melissa Josefiak Photos by Christine Melnyk

St. Mary Ukrainian Orthodox Church, New Britain, Connecticut, Nativity of the Mother of God, welcomed His Eminence Metropolitan Antony and His Grace Bishop Daniel to consecrate its newly renovated interior and restored icons on December 30, 2012. Although nearly a foot of snow blanketed the state the night before, many of St. Mary's parishioners braved the challenging conditions to welcome their hierarchs in celebrating a joyful Divine Liturgy in honor of this significant event in the life of the parish.

Reverend Father Andrii Pokotylo, St. Mary's pastor, led his congregation in welcoming His Eminence and His Grace as well as several students from St. Sophia Seminary, Deacon Andriy Matlak and Subdeacons Ivan Chopko, Yurii Andreiko and Vasyl Pasakas. Also serving that day were Father Deacon Anthony Szwez and Subdeacon Michael Platosz, both of St. Mary's parish.

Accompanied by the choir's lovely singing as led by Director Basil Romanyshyn, His Eminence and His Grace began the morning's services with a special

consecration and blessing of the church's renovated interior. Standing before the opened Royal Doors, our hierarchs intoned several prayers to bless the restored holy icons, many of which are nearly a century old. In a procession around the parish's interior, Bishop Daniel vigorously blessed the newly repaired and painted walls, restored icons and parish faithful with holy water.

Metropolitan Antony and Bishop Daniel then celebrated the Divine Liturgy, as more parishioners joined the faithful, slowly freed from their snow-bound homes. The service provided an emotional experience, evoking both beauty and solemnity. On one hand, the joyous nature of the Nativity Feast could be heard with rousing Christmas carols in both Ukrainian and English and seen through the festive decorations of live pine wreaths on the stained glass windows and a Christmas tree adorned with handmade ornaments crafted by the parish youth. On the other hand, the faithful were reminded of the precious sanctity of life as the Gospel reading recalled the slaughter of

the innocents and a special Litany of the Departed commemorated the parish's deceased founders, members of the armed forces who have died serving their country and especially the children, teachers and staff who perished in the recent shootings in nearby Sandy Hook Elementary School in Newtown, CT. The parish children, most of whom wore blouses of Ukrainian embroidery, held candles or icons during both the Gospel reading and the Great Entrance.

At the close of the service in his sermon, Metropolitan Antony encouraged the parish to view this new church renovation as an opportunity to renovate and restore their own lives. Creating a parallel between St. Paul's letter to the Philippians and the parish's recent efforts, he exhorted the faithful to reexamine their lives in Christ and become beautifully restored themselves, inside and out, through their words and deeds. In conclusion, he presented congratulatory certificates to specific parishioners who championed fundraising efforts by sponsoring particular icons.

Following a parish-wide photo in front of the iconostas, His Eminence and His Grace joined the parishioners in the church hall for a delicious varenyky dinner prepared by the Sisterhood of St. Olga, under the direction of co-presidents Heather Duffy and Kimberly Irvin and help from chefs David and John Bouchard and others. The dinner provided an opportunity for our special guests to share inspirational stories within a relaxed setting. Father Steven Masliuk from our sister parish, St. Mary's in Bridgeport, Connecticut, and UOC Dean of New England, recounted his recent visit to the Holy Land and the many miraculous experiences that resulted from his travels. In addition, Metropolitan Antony spoke joyously of serving Diving Liturgy within the Church of the Holy Sepulchre and using the stone slab in Christ's Tomb as a Table of Oblation. Bishop Daniel detailed his recently completed mission trip to Ukraine by saying that the grand and glorious cathedrals of Kiev are beautiful, but when he steps into a parish such as St. Mary's, he immediately feels at home. The event was concluded with spirited signing of traditional Nativity carols by all gathered there.

The memorable day marked a high point in St. Mary's parish life as it begins 2013, its 103rd year serving Christ. Historically

speaking, St. Mary's renovation was a long time in coming. The parish was founded in 1910 by immigrants from the Galicia region in Ukraine, but its upper portion, the present church nave and altar, was not completed until 1917. Over subsequent decades, increased immigration and Americanization contributed to the parish's growth and prosperity so that the interior walls, ceiling and two-tiered onion dome could be adorned with beautiful depictions of saints and scenes from the Life of Christ or the Gospel.

As with all historic buildings, maintenance and preservation provide ever-present challenges, water damage chief among them. Several years ago, the church received a new slate roof and improved gutters and downspouts, but water had already seeped through the brick-and-masonry walls to damage the century-old plaster beneath it, compromising many of the icons painted on canvas and adhered directly to the plaster.

Now that the historic structure's envelope was secure, it was time to preserve and restore its interior. Father Andrii and the Parish Council led an ambitious fundraising campaign to enable a skilled firm to clean, restore and in some extreme cases, repaint, all of the structure's icons, frescoes and decorative

work. Nearly 100 years of smoke from regular candle usage, dirt from heating systems, persistent water damage and simple human occupation had darkened or obscured many of the works. Repainting in the 1950s and 1980s addressed the walls only, but not the icons, which had never before been cleaned.

The parish solicited pledges and sponsorships to pay for the project, supplemented by ongoing and additional fundraising events so that the church treasury would not be depleted. The parish of St. Mary's is pleased to report that the renovation is now complete in restoring a beautiful temple in which to glorify Christ. With great relief, an exhausted parish is pleased to announce that it is very close to completing its steep fundraising goal of \$83,000 – a significant step for a small congregation.

St. Mary's is very grateful to Metropolitan Antony, Bishop Daniel and the visiting clergy and seminarians, who led the consecration and blessing of our newly restored church interior. We look forward to many more years of celebrating together and serving Christ. "Lord, sanctify those who love the beauty of Your house, glorifying them in return by Your divine power and do not forsake us who hope in You..." (The prayer behind the amvon, Liturgy of St. John Chrysostom)

UOL ABC BOOKS

The ABC's of My Church.....

"Anne Learns About Holy Communion"

and

"Andrew's First Holy Confession"

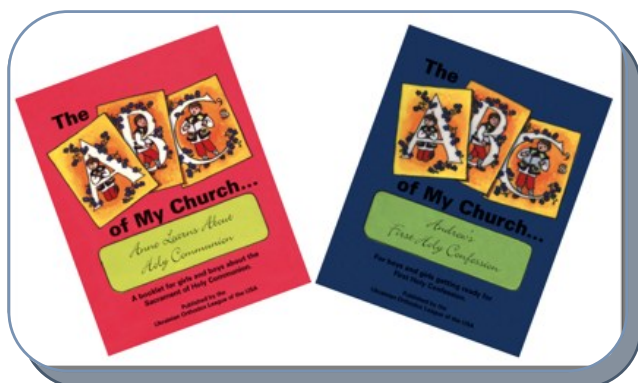
A must have for EVERY Parish and Parent!!

◇ Beautifully illustrated

◇ Educational books

◇ Ideal for children ages 4-8

The story will capture a child's interest while the pictures will enhance the understanding of the Sacraments of Holy Communion or Holy Confession.

Only \$5.00
a book!

Order Form

_____ # Andrew's First Holy Confession

_____ # Anne Receives Holy Communion

_____ Total number of books

@ \$5.00 = \$ _____

Shipping Cost + \$ 3.00

TOTAL \$ _____

Make checks payable to:
UOL ABC Books

Name: _____

Address: _____

Telephone: _____

Email: _____

Send order form and check to:

UOL ABC Books
c/o Helen Greenleaf
7600 Thistle Lane
Novelty, OH 44072-9500

Archpastoral Visit to Troy, NY

On a chilly Sunday morning, December 16th, 2012, in Upstate New York, the Ukrainian Orthodox faithful of St. Nicholas the Wonderworker Church of Troy, warmly welcomed their newly elected Metropolitan Antony on their Praznyk – Patron Saint's Day. It was also the commemoration of the 115th anniversary of the parish. One of the first acts of new Ukrainian immigrants in the 19th century was to establish the parish. Since 1897 St. Nicholas has been celebrated and remembered by Ukrainians in Troy and they were honored to have Metropolitan Antony share with them in this joyous celebration.

The youngest parishioners, children and teenagers from age four through 17, dressed in their finest Ukrainian embroidery and holding the traditional welcome bread, joined pastor Fr. Paul Szewczuk and parish president Lida Kulbida to greet His Eminence. We were honored by the presence of clergy of the deanery who concelebrated: Very Rev. Wolodymyr Paszko, Pastor of St. Michael the Archangel Parish in Hudson, NY and Very Rev. Ivan Semko, Pastor of Sts. Peter & Paul Parish in Utica and St. Mary Parish in Herkimer; Deacon Andriy Matlak and seminarian-subdeacons, Ioan Mazur and Yuri Andreiko from St. Sophia's seminary and four local altar boys assisted at the Hierarchical Divine Liturgy.

In His inspiring sermon Metropolitan Antony recalled the dedication and sacrifice that our founders and benefactors made when they first came to the U.S.A. at the end of the 19th century. He prayed for and

encouraged spiritual rebirth and growth, citing the example of our ancestors; the example of St. Nicholas of Myra, frequent reception of the Holy Eucharist at every Divine Liturgy along with deep knowledge and familiarity with Sacred Scripture. A Litiya-Panakhida was prayed for the children and adults of the Sandy Hook school in Newtown, Connecticut, who just days before were victims of a tragic shooting which has shaken American society to the core. The Metropolitan stated that we Ukrainians know, perhaps better than most people in the world, the horror of mass murder, having experienced the genocide of ten million of our brothers, sisters and children during the artificial famine of 1932-33. Therefore, knowing that the consequences of that horror still affects our lives 80 years later, we must pray for the victims and their surviving relatives, fellow students and teachers and friends on a regular basis asking our Lord to strengthen them in rebuilding their lives without their lost ones.

At the end of the Hierarchical Divine Liturgy, His Eminence invited everyone for a group photo in front of the iconostasis, which was followed by a wonderful family meal in the parish social center. Joining in the meal were Rev. Mikhail Myshchuk, pastor of St. Nicholas Ukrainian Catholic Church in Watervliet, NY his parish Deacon Thomas Gutch with their families and parishioners. Rev. Terenti Wasiliewski, pastor of St. Nicholas OCA church in Cohoes and his predecessor V. Rev. Roman Shak visiting from Ukraine, honored us with

their presence. The social center was filled to near capacity with parishioners, guests and friends from all over the Upstate New York area.

A concert was presented under the direction of parish Choir Director Mikhail Tcapar, during which a trio sang traditional Ukrainian songs and the church choir sang Christmas carols. The Zorepad Ukrainian dance ensemble of the Capital Region, led by Lida Kulbida, entertained us with «hopak» dances in their brilliant embroidered costumes. Several children also recited poems and sang songs in honor of St. Nicholas, hoping that their studiousness with their teachers and parents would show to St. Nicholas that they were being good. At last with much anticipation, the moment the children were waiting for had arrived: St. Nicholas bearing gifts for them all, as well as for many guests among the people present. May we imitate St. Nicholas as he teaches us to bring joy to everyone and follow Christ faithfully.

Let us sing with joy, "In truth you were revealed to your flock as a rule of faith, an image of humility and a teacher of abstinence; your humility exalted you; your poverty enriched you. Hierarch Father Nicholas, entreat Christ our God that our souls may be saved (Troparion). You revealed yourself, O saint, in Myra as a priest, for you fulfilled the Gospel of Christ by giving up your soul for your people, and saving the innocent from death. Therefore you are blessed as one become wise in the grace of God" (Kontakion).

UOL EDUCATION COMMISSION ANNUAL ESSAY CONTEST

*“O LORD, HOW MANIFOLD ARE YOUR WORKS, IN WISDOM
YOU HAVE MADE THEM ALL.” PSALM 103*

Pre-school/Kindergarten

Draw a picture of something that God created.

Grades 1 & 2 – Write two sentences and draw a picture.

Draw a picture of something God created and tell why you chose that item.

Grades 3 & 4 – Write 5 to 8 sentences.

Explain what a miracle means to you.

Grades 5 & 6 – Essay should be 50 – 75 words in length.

Jesus performed many miracles. Explain one of His miracles and what it means to you.

Grades 7 & 8 – Essay should be 80 – 125 words in length.

Explain what you think is a “work of God”.

Grades 9 & 10 – Essay should be 125 – 200 words in length.

Describe a time in your life when you saw or felt a “work of God” and how it affected your faith.

Grades 11 & 12 – Essay should be 200- 500 words in length.

We realize that certain miracles happen around us all the time. In this age of technology, do we really “see” the “work of God” or interpret it as “news”.

Adult 18 and over – Essay should be a minimum of 500 words in length.

Is a miracle a mystery or an accidental coincidence?

CONTEST GUIDELINES AND RULES

1. Entries must be postmarked by April 30, 2013.
2. **NO NAMES ON THE FRONT OF ANY ENTRY.**
3. All entries must include the following information:
  - a. Participant’s first and last name
  - b. Age and grade in school
  - c. The name and address of participant’s parish, including city and state
4. Drawings no larger than 12” x 18” and **NO** name on the front of drawing. Please attach a **COVER PAGE** or use the **BACK** of the drawing for the information listed above.
5. Written entries must be on 8 ½” x 11” papers. Include a cover page with the identifying information listed above. Entries for 9th grade and above must be typed or printed.

ALL ENTRIES WILL BE JUDGED FOR CONTENT, CREATIVITY AND NEATNESS.

NO ENTRIES WILL BE ACCEPTED AFTER APRIL 30, 2013.

Mail entries to
UOL Essay Contest
C/o Christine Mills
641 N. Allerton Ct.
Moon Township, PA 15108

Відвідини Парафії Святого Апостола Андрія у Лос Анжелес Преосвященнішим Владикою Даниїлом

добродійка Марія Штеленъ

16-го Грудня 2012 р. відбулось урочисте святкування Храмового Свята Парафії Святого Апостола Андрія Первозванного.

Напередодні Храмового свята Преосвященніший владика Даниїл відвідав школу українознавства в околиці Лос-Анджелесу, КА. Під час зустрічі Владика звернувся із словами привітання до дітей, вчителів та батьків школи. Владика Даниїл повчав дітей школи засад християнської віри та моралі, наголошуючи на важливості вивчення української мови та християнських засад віри та моралі. На закінчення діти школи подарували Владичі вінець українських пісень і Владика провів коротку розмову з вчителями та батьками школи.

Напередодні свята, у Суботу, Преосвященний Владика Даниїл відслужив Молебень до Божої Матері за всіх дітей, батьків і вчителів, які постраждали і пережили наслідок нападу у школі штату Коннектикут, міста Нью Таун. За всіх, які померли у тій трагедії, проспівали Вічна Пам'ять. Владика Даниїл у своєму слові підтвердив важність життя людини, важність молитви у тому, щоб застерегти дітей і кожного із нас від всякого лиха. Преосвященнішим, також були згадані слова Президента США до

всіх американських батьків, обняти своїх дітей цього важкого пережитого часу, внаслідок якого було вбито 20 малолітніх дітей шкільного віку. Всі присутні у Церкві взяли благословення від владика Даниїла. Після цього Преосвященніший Владика мав зустріч із Управою Парафії у Церковній Залі.

У Неділю, в день Храмового Свята Парафії, Владика зустрічали по нашій традиції, хлібом і сіллю. Голова Парафії др. Павло Міцевич, який є також і членом Митрополічої Ради нашої Консистоїї УПЦ у США, своїм словом привітав Владика у нашій Парафії. Після привітання Владика настоятелем отцем Василем Штеленъ, Церковний Хор під керівництвом довголітнього диригента Григорія Галика співав "Достойно є", а владика у супроводі іподияконів та духовенства ввійшов до храму.

Почалась Свята Божа Літургія на якій була чисельна присутність, наших парафіян, прихожан та гостей, які прийшли помолитись і одержати духовну поживу від нашого духовного Предстоятеля Владика Даниїла.

Із нашим Дорогим Єпископом співслужили, духовенство із парафії Каліфорнійського Деканату, а саме: декан о. Василь Савчур із Парафії Св.

Володимира у Лос Анжелесі, о. Мирон Михайлюк і його іподиякон Гері Гебит із Парафії Покрови Божої Матері у Сан Дієго.

Було приємно бачити семінариста Василя Пасакас, із семінарії Святої Софії що у Саут Баунд Брук, Нью Джерзі, який молився зі всіма прислужниками у нашому Святому Вівтарі.

На Обіді у прибраній Святковій Залі був приготований смачний обід нашими працюючими Сестрицями.

Прийшли вшанувати наше свято, парафіяни із сусідніх парафій, Святого Володимира Української Православної Церкви та Української Католицької Церкви Пресвятої Богородиці.

Було багато присутніх людей, що нам було дуже приємно. Голова Управи др. Павло Міцевич представив головний святковий стіл духовенства та проводив програму нашого свята.

Отець настоятель і всі духовні отці виступили із своїм привітальним словом. В кінці святкового обіду, наш Владика виступив із важними інформаціями, про допомогу сиротинцям в Україні та іншими подіями нашої УПЦ США. Владика Даниїл благословив, закінчення трапези. Всі повертались додому із веселим святковим настроєм.

St. Nicholas Parish, Charlottesville, Virginia Celebrates Patron Feast Day

On Sunday, December 2, 2012, the UOC of USA parish in Charlottesville (Greenwood), Virginia under the patronage of St. Nicholas of Myra, welcomed His Eminence, Metropolitan-Elect Antony, for its patronal feast. Founded as a Mission effort in 1998, and Consecrated as a Parish in 2009, the Parish has recently completed an interior renovation designed by skilled members of the Parish family to increase the size of the nave, in order to accommodate the increasing numbers of faithful congregants and visitors. The weekend's activities began with an historic, long-awaited visit by His Eminence to Southwest Virginia on Saturday and culminated in Sunday's Hierarchical Divine Liturgy. It was with hearts full of a special spirit of thanksgiving and welcome that the traditional gifts of bread and salt were presented by Parish board chair, Ms. Cynthia Patzig and vice chair, Mr. Donald McKay, with Elena Gavrilocic representing the parish youth in an offering of flowers. The Metropolitan-Elect admitted his great love and solicitude for the Parish that he always visits with joy. V. Rev. Robert Holet, the parish pastor, welcomed His Eminence with the traditional presentation of the altar cross, noting the joy of the Parish in the announcement of the election of His Eminence to serve as Metropolitan of the UOC of USA. The clergy, including visiting Deacon Andriy Matlack, were assisted by parish Subdeacon James Guba, subdeacons/seminarians Ioan Mazur and Yuriy Andreiko from St. Sophia Seminary, and altar servers Vladimir Gavrilocic and

Cyrus Frost from St. Nicholas parish.

The Hierarchical Divine Liturgy immediately followed the entrance into the nave and the singing of the traditional hymn to St. Nicholas. After Gospel selections from the Holy Evangelist Luke, His Eminence, Metropolitan-Elect Antony delivered an urgent and compassionate sermon about "treasure in heaven." Drawing upon his recent pilgrimage to the Holy Land as well as his visit the previous day to rural Southwest Virginia, His Eminence interpreted the Holy Scripture's teaching about God's willingness to bestow blessings upon those who cry out to God incessantly with faith in Christ. He reminded the flock that we are called to be merciful in a similar way, not hoarding our wealth and gifts, but freely and generously distributing them as did Saint Nicholas. Throughout the entire service, a beautiful choral ensemble skillfully directed by Panimatka Christine Holet guided the congregation's joyful participation in the hymns and responses. It was a great blessing for many to communicate in the Holy Mysteries at this Divine Liturgy.

After the Holy Liturgy and group photo, the parishioners and visiting guests enjoyed a festive luncheon in the Parish social hall. Following a brief introduction by Church School coordinator, Ms. Demetra Perlegas, the Church School youth presented a humorous but moving play, written and directed by Julia and Maureen Harrison and Elena Gavrilocic, on the generosity of Saint Nicholas, as a model of how we are called to exercise

charity in our own materialistic age. The youth then welcomed a special visitor - St. Nicholas himself! - who acknowledged the presence of His Eminence, the Shepherd of the local flock, and proceeded to instruct the youth while bestowing special gifts to them in kindness.

Following the luncheon dismissal, His Eminence met with members of the St. Nicholas Parish board to discuss matters of parish life, most notably a forthcoming 'Master Plan Project'. This project will engage the entire Parish membership in exercises designed to discern the future path of growth and stewardship of resources that will best fulfill its spiritual mission. His Eminence reviewed the presentation approach and materials and blessed the initial steps in this process, which is anticipated to begin in early 2013. If it is successful, this planning effort may be a resource that can be used in other parishes or church contexts. Treasurer Vladimir Gavrilocic and his wife Karen, who work as consultants in civic planning, will bring these talents to the Parish planning process as it moves forward, within the special context of the spiritual mission of the Church.

The Metropolitan-Elect concluded the weekend's events, bestowing his Archpastoral blessing at mid-afternoon, with a promise to return again soon. It is with a spirit of anticipation that we look forward to many more visits from our Hierarch - Eis polla eti Despota!

Deacon Andriy Matlaks Ordination to the Holy Priesthood

By Subdeacon Vasyl Pasakas and Oksana Mahlay

On Wednesday, the 9th of January 2013, His Eminence Metropolitan-Elect Antony, His Grace Bishop Daniel, clergy, faithful, relatives, choir members, and seminarians gathered together at St. Andrew Memorial Church to witness Deacon Andriy Matlak's ordination to the Holy Priesthood of our Holy Ukrainian Orthodox Church of the USA.

Deacon Andriy started his journey to the Holy Priesthood years ago back in his home of Ukraine before entering St. Sophia Ukrainian Orthodox Theological Seminary in South Bound Brook, NJ in 2007. After a long and dedicated preparation, seminarian Andriy was tonsured a subdeacon in 2009, taking his first steps towards the Holy Priesthood. On Saturday, the 27th of October, 2012 he was ordained as a deacon through the laying on of hands of His Grace Bishop Daniel.

The Divine Liturgy began with the bringing forth of the relics of Holy Protomartyr and Archdeacon Stephen—the saint commemorated by the Church on this holy feast day. He was the first martyr stoned for the Faith of Christ.

The Divine Liturgy proceeded with the deacon Andriy leading the congregation with the litanies as a deacon for the last time.

In his sermon His Grace Bishop Daniel, the Ruling Hierarchy of the Western Eparchy and President of Consistory of the Ukrainian Orthodox Church of the USA stated:

“Deacon Andriy you are called to a sacramental ministry that is centered in the Holy Mystery of Eucharist; centered in the Bread of Life... The Eucharist calls us to communion, that is, to community. We gather at the same table as family, representing the family of God. We are family because we are God's, marked as Christ's own forever... The Eucharist calls us to community. We gather at the Table as family, God's family... But the Eucharist also sends us to be the broken body

of Christ in the world.

Just as Jesus allowed himself to be broken, to be given to us as food, we too must break, we must share with each other... Deacon, you have been called to a ministry of broken bread. You will break the bread regularly and, with all the body of Christ, you already are the broken body of Christ in the world...

Deacon Andriy, you are called to serve the broken body of Christ and you minister as the broken body of Christ in the world. “Now, may the Lord bless you and keep you. May the Lord cause his face to shine upon you and be gracious to you. The Lord lift up his countenance upon you and give you peace.” (Numbers 6:24-26).”

Trembling in the fear of God and with tears in his eyes, after the Great Entrance, Deacon Andriy was brought forth to the Royal Doors by his fellow classmates of Saint Sophia Seminary—subdeacons

Vasyl Pasakas and Ivan Chopko—where serving clergy presented him as a worthy candidate in front of His Grace Bishop Daniel. With the laying of his hands Bishop Daniel passed the Grace of the Holy Spirit through the Apostolic Succession.

As all those gathered exclaimed in unison AXIOS the newly ordained was found worthy of being vested in priestly garments in following order: sticharion, epitachelion, belt, cuffs, phelonion, cross and sluzhebnyk (prayer book). Immediately following this Father Andriy stepped aside from the altar to be greeted by his parents (who live in Ukraine) and were listening to the Liturgy via technological device because of their inability to be present physically at the service.

The life of ministry in Orthodox Church is not only for the priest, but for the entire family. Dobrodijka Nadiya, Fr. Andriy's wife, was too called to serve and was as such was blessed through the prayer read by His Grace Bishop Daniel to give her strength and guidance for the years ahead.

Fr. Andriy expressed his sincere gratitude for the love and support shown to him on this special day and throughout the last six years as a student at St. Sophia Seminary.

Being ordained to the Holy Priesthood means that you act in the Name of Christ - as Christ Himself. You are the Christ to people and they come for confession as

they would to Christ, and receive Holy Communion from priest's hands as they would from Christ's. This is what Fr. Andriy was found worthy of in his congregation. Now he is Christ to the faithful and to those who are in need to be brought to salvation.

The Liturgy was followed at the seminary building by luncheon for all those in attendance prepared by the Seminary chef Pani Maria Morozovska with the assistance of pani-matkas of seminary students.

Continued from p. 14 >

talk with our clergy and to interact with our spiritual fathers. I am incredibly grateful for Fr. Bazyl and Fr. Myron Oryhon, and their on-going support of the UOL retreats. I look forward to the retreats, for the discussions

but perhaps even more for the time to talk to the clergy that come to the retreats. The UOL provides those spiritual awakenings. Again, it took a trip to the Holy Land to recognize the beauty of the UOL.

The other gift I have gotten from the UOL is organizational skills and creativity. The UOL has nurtured these talents in me since I was a pre-junior. I am by nature pretty creative and organized. The UOL, however, has given me the outlet to share those qualities with others. If not for the UOL, I would never be publishing the UOL Bulletin, and would never even think about doing such a thing. Without the UOL I would never plan creative events like UOL Convention events or plan retreats. These are skills that the UOL has fostered and on the trip I realized that these are skills I developed through

the UOL. When we were stranded in Bethlehem, Oleh and I organized a side tour to Jerusalem. We organized the van, outlined the tour, and explained where we were going. These are UOL-born skills. Additionally, when stranded in Bethlehem, I was the one who organized the group to reach out to the travel agency and work to get us home sooner. It was the UOL group that worked as a team to be certain that we left on Thursday, a full four days earlier than was originally planned by our tour representative. I thank the UOL for allowing me to be creative and organized.

During the trip we became a family of pilgrims. We traveled together, prayed together, and were inspired together. The one thing that struck me was that I knew I would get to see my UOL family. There are many events where we keep in touch, such as the Convention, Family Fest and Retreats. These are wonderful opportunities to nurture our love for Christ and each other. That is why the UOL is so important. Following the trip we got together with Daria Danyo and Lynn Szafranski to share pictures, stories and just enjoy each others company. We also showed our pictures in a slide show as part of a UOL event, inviting a member from our neighboring parish who lives in the area to attend and join our screening of pictures. The community that we develop as a UOL family helps to keep me motivated.

With our UOL community and family we have the blessing of supporting each other when we are tired, facing a challenge, or losing faith. My commitment to the UOL and our church community keeps me focused on those things that are important.

I also know that I have a community that I can turn to for inspiration. I can reach out to my local chapter members or friends around the country for inspiration. If my light flickers, I can lean on my UOL family to re-ignite my spark and inspire me.

Our family in Christ, our UOC of the USA, is nurtured by the UOL! There are many times when we do not fully appreciate the gift that we have been given by being a part of this organization. Thank you fellow UOL members for the wonderful nurturing family you have provided for me. Sorry it took so long for me to say thanks. Somehow, it took my traveling half way around the world to fully appreciate the gifts the UOL has given me.

If you are not currently a member of the UOL you should consider joining today! You don't have to travel half way around the world to become a member – just reach out to any chapter member (if your parish has a chapter) or contact Pam Scannell (at pamelascannell@gmail.com), Membership Chairperson, to find out about forming a chapter.

Ordination Anniversaries

January/
February

May God grant to them many,
happy and blessed years!

V. Rev. Fr. Myron Mykhaylyuk	January 2, 1977
V. Rev. Fr. Paul Bodnarchuk	January 3, 1993
Rt. Rev. Archimandrite Raphael	January 8, 1995
Rev. Andriy Matlak	January 9, 2013
V. Rev. Fr. Gerald Ozlanski	January 25, 1987
Rev. Fr. Harry Linsinbigler	January 25, 2003
Rev. Fr. Myroslav Schirta	January 30, 1998
Protopresbyter Taras Chubenko	February 3, 1980
V. Rev. Fr. Oleh Hucul	February 12, 1995
Rev. Fr. Rostyslav Tsapar	February 24, 2002
Protopresbyter Michael Zemlachenko	February 27, 1955
Very Rev. Volodymyr Muzychka	February 28, 1992
Protodeacon Joseph Hotrovich	February 29, 1948
Rev. Fr. Vladimir Ivanov	February, 1972

Fr. Hryhory Podhurec of Blessed Memory

Короткі відомості про митр. прот. Григорія Подгурця

Born October 24, 1923, in Volyn, Ukrainian he was uprooted by WW II and forced to leave Ukraine and settle in Austria. He attended high school in Salzburg and graduated in 1947. He began his Theological studies at Salzburg University where he doubled majored in Philosophy and Theology. Unfortunately his studies were interrupted as he was forced again to move to Canada, settling in Toronto. In 1948 he joined and worked with the Ukrainian Youth Association, CYM.

In 1963, he resumed his Theological studies at St. Andrew's College in Winnipeg completing his undergraduate studies in 1967. During this period he was elected President of the Theological Society in 1963.

1968 proved to be a fateful year for Fr. Hryhory as he met Helena Stasiw, and they were married within the same year, settling in Vancouver, British Columbia. Soon they were proud parents of Marusia and later Olga. He participated in the Ukrainian Canadian Committee, Vancouver Branch and began a successful foray into Ukrainian radio. He was a political commentator for a radio station in Vancouver. Judging by his following, ratings skyrocketed from 5, 000 to an incredible 65, 000 listeners. He also was elected Head Ottomen in 1973 for three year term.

August 16th, 1975 he was ordained as a Deacon and on August 17, ordained to the Holy Priesthood by Bishop Alexi of the Autocephalos Ukrainian Orthodox Church of America at St. Andrew's Cathedral in Detroit, Michigan. Assigned to St. Vladimir's in Los Angeles, California as an assistant pastor. He was elevated as head priest on May 22nd, 1977 and served until August 1984. He placed the parish under the jurisdiction of Metropolitan Mstyslav. For his efforts he was granted the title of Very Reverend.

In 1984 Metropolitan Mstyslav assigned him to St. Andrew's Orthodox Memorial Church, Bound Brook, NJ. In addition to his regular pastoral duties, he also taught Ukrainian History and Literature courses at St. Sophia's Seminary.

Fr. Hryhory was next assigned to St. Andrew's parish in Silver Spring, Maryland. During his 10 year tenure in the Washington, D. C. he built a new Cathedral and organized their Sunday school.

After Silver Spring, Archbishop Antony, Head of the Ukrainian Orthodox Consistory in USA, assigned him to St. Paul, Minnesota. There he oversaw the construction of a 3 million dollar Baroque style church of St. Katherine of Alexandria. During the church consecration ceremonies on August 3rd, 1997 Metropolitan Constantine bestowed him the honor of the Mitre. Upon completion he was assigned to Sts. Peter and Paul Ukrainian Orthodox Church in Millville, New Jersey in 1998. There he celebrated on August 17th, 2000 his 25th Anniversary of his service to the Mother Church and answer to the Lord's Call.

Отець митр. прот. Григорій Подгурець народився 24 жовтня 1923 року на Волині в Україні. Під час Другої світової війни був змушений залишити рідні землі та переїхати до Австрії. Після капітуляції Німеччини, вступив до Української Реальної Гімназії в Зальцбурзі, яку закінчив у 1947 році і одержав випускне свідоцтво.

У 1947-48 роках вивчав філософію на теологічному факультеті Зальцбурського університету. Однак це навчання отець був змушений перервати через переїзд до Канади в 1948 році. Після закінчення контракту отець оселився в Торонто, де долучився до Спілки Української Молоді (СУМ). За активну працю в 1952-53 роках був вибраний головою осередку СУМУ в Торонто.

У 1963 році отець поступив на богословський відділ Колегії св. Андрія в Вінніпезі, який у 1967 році закінчив з академічним ступенем Ліцензіата Богослов'я. Навчаючись, отець одночасно був Головою Теологічного Товариства Колегії св. Андрія.

У 1968 році одружився з Галиною Стасів та переїхав до Ванкуверу (Британська Колумбія). Тут народилися дві їхні дочки – Маруся та Оля. У Ванкувері отець знову долучився до українського суспільно-громадського життя. Він брав активну участь у Комітеті Українців Канади, будучи головою культурно-освітнього відділу. Одночасно був політичним коментатором на українській радіопрограмі та брав активну участь у рядах Українського Вільного Козацтва, за що у 1973 році був вибраний Отаманом Куреня.

16 серпня 1975 року був рукоположений у сан диякона, а наступного дня – в священника. Рукоположення здійснював єпископ Олексій в катедрі св. Андрія в м. Детройт штату Мічиган (США). Нововисвячений отець був призначений священником-асистентом до церкви св. Володимира в м. Лос-Анджелес штату Каліфорнія. 22 травня 1977 р. на загальних зборах парафії отець Григорій був обраний настоятелем і був ним аж до серпня 1984 року.

За цей час отець приєднав парафію св. Володимира до юрисдикції УПЦ США, митрополитом якої тоді ще був Блаженніший Владика Мстислав, який підвищив отці Григорія до сану протоієрея.

У 1984 році прот. Григорій, за дорученням Блаженнішого Митрополита Мстислава, переїхав до осередку УПЦ у м. Баунд Брук штату Нью-Джерсі. Тут отець поєднував своє священниче служіння з викладанням історії України та української літератури в семінарії св. Софії.

У 1985 році отець був призначений настоятелем церкви св. Андрія у Вашингтоні, де прослужив більше 10-ти років. За цей час отець допоміг збудувати нову катедру св. Андрія. У 1996 році отця Григорія перевели до парафії св. Катерини в м. Сент-Пауль штату Міннесота, де знову ж таки будується нова церква в стилі українського бароко, що коштувало близько 3 мільйонів доларів. За таку віддану працю Блаженніший митрополит Константин 3 серпня 1997 року, в день освячення храму, нагородив отця протоієрея мітрою.

У серпні 1998 року Консисторія УПЦ США призначила митр. прот. Григорія Подгурця до парафії св. Апостолів Петра і Павла в м. Мілвіл штату Нью-Джерсі.

Holy Baptism... as of 12/27/2012

Baker, Kateryna Hubenko baptized and chrismated on July 3, 2010, in St. Andrew Memorial Church, South Bound Brook, NJ. Child of Daniel Philip Baker and Alexandra Hubenko. Sponsors: Justin Baker and Wira Romasco. Celebrated by Fr. Yuriy Siwko.

Bochko, Emilia Anastasia baptized and chrismated on November 18, 2012, in St. Volodymyr Church, Chicago, IL. Child of Viktor Bochko and Khrystyna Prokhorenko. Sponsors: David Broda and Yaryna Shevchuk. Celebrated by Fr. Ivan Lymar.

Dritt, Autumn Wren baptized and chrismated on December 1, 2012, in Protection of the Holy Theotokos Church, Allentown, PA. Child of Christopher Robert Dritt and Amy Lynn Miller. Sponsors: Jason Dilliard, Phil Beasley and Rachel Kramer. Celebrated by Fr. Myron Oryhon.

Figueroa, Andrianna Elizabeth baptized and chrismated on December 15, 2012, in St. Mary's Dormition Church, Lorain, OH. Child of David Antonio Figueroa and Tina Elizabeth Pohulijaj. Sponsors: Eric Daina and Tania Skyba. Celebrated by Fr. Dennis Kristof.

Filipovich, Alexandra Nadine baptized and chrismated on December 1, 2012, in St. Michael and St. George Church, Minneapolis, MN. Child of Marcus Orest Filipovich and Jessica Nadine Smith. Sponsors: Joseph Hudak and Dana Filipovich. Celebrated by Fr. Evhen Kumka.

Keith, Phoenix Allen Arizona baptized and chrismated on December 2, 2012, in Protection of St. Mary Church, Milwaukee, WI. Child of Jason Allen Keith and Leslie Anne Bergey. Sponsors: Matthew Bergey and Christine Bergey. Celebrated by Fr. Walter Hvostik.

Khamdamov, Ansor Andrii baptized and chrismated on December 1, 2012, in St. Mary Church, New Britain, CT. Child of Akmal Khamdamov and Ulyana Kovbasnyuk. Sponsors: Andrew Shtefan and Irene Blumes. Celebrated by Fr. Andrii Pokotylo.

Lemeha, Diana baptized and chrismated on October 13, 2012, in St. Volodymyr Church, Chicago, IL. Child of Viktor Lemeha and Iryna Harbus. Sponsors: Oleh Stadnyk and Natalya Bilous. Celebrated by Fr. Ivan Lymar.

Lemeha, Maria baptized and chrismated on October 13, 2012, in St. Volodymyr Church, Chicago, IL. Child of Viktor Lemeha and Iryna Harbus. Sponsors: Oleh Stadnyk and Natalya Bilous. Celebrated by Fr. Ivan Lymar.

Mikhailov-Kushper, Maria Alice baptized and chrismated on December 8, 2012, in St. Mary Church, New Britain, CT. Child of Vitaly Mikhailov and Olena Kushper. Sponsors: Victor Krevek, Illya Shumilov and Mariya Lelyk, Anna Zinchenko. Celebrated by Fr. Andrii Pokotylo.

Mullen, Aleksandra Valeriya baptized and chrismated on August 13, 2011, in St. Andrew Church, Boston, MA. Child of Gregory Otis Mullen and Valeriya Fedchenko. Sponsors: Chase White and Irina Fedchenko. Celebrated by Fr. Roman

Tarnavsky.

Ost, Daniela baptized and chrismated on November 17, 2012, in Assumption of the Virgin Mary Church, Northampton, PA. Child of Brian Ost and Mary Leszczuk. Sponsors: Matthew Kelleher and Mina Leszczuk. Celebrated by Fr. Bazyl Zawierucha.

Stetsyuk, Daryna baptized and chrismated on November 17, 2012, in St. Michael Church, San Francisco, CA. Child of Andriy Stetsyuk and Vita Makarenko. Sponsors: Volodymyr Halayko and Alina Redka. Celebrated by Fr. Georgiy Tyapko.

Tsymbalist, Andrew Tyler baptized and chrismated on November 19, 2012, in St. John the Baptist Church, Portland, OR. Child of Alexey Tsymbalist and Shelly Fenlon. Sponsors: Vasilii Tsigelnik and Tatyana Rozhkova. Celebrated by Fr. Volodymyr Zinchyshyn.

Worona, Luna Sage baptized and chrismated on December 2, 2012, in St. Michael Church, San Francisco, CA. Child of Jon Roman Worona and Robin Bruns. Sponsors: Steven Michael Worona and Amy Noack. Celebrated by Fr. Georgiy Tyapko.

Worona, Walker Ivan baptized and chrismated on December 2, 2012, in St. Michael Church, San Francisco, CA. Child of Jon Roman Worona and Robin Bruns. Sponsors: Steven Michael Worona and Amy Noack. Celebrated by Fr. Georgiy Tyapko.

Holy Matrimony... as of 1/21/2013

Jason Robert Lane and Leila Cross in Sts. Peter and Paul Parish, Lyndora, PA on October 20, 2012, witnessed by Gregory Prokopchak and Vicky Prokopchak. Celebrant: Fr. Paisius McGrath.

Edward P. Rock and Mary Jane Maykowski in St. John the Baptist Parish, Sharon, PA on January 12, 2013 witnessed by Myron Worona and Nancy Worona. Celebrant: Fr. Andrew Gall.

Nicholas Milton Schmidt and Alana Maria Lenec in St. Volodymyr Mission, Kerhonkson, NY on October 20, 2012 witnessed by Taras Kowal and Brittany Statlend. Celebrant: Fr. George Bazylevsky.

Blashkiv, Natalie of Parma, OH on November 28, 2012, at the age of 89 years, officiating clergy Fr. John Nakonachny, Fr. Michael Hontaruk of St. Vladimir Parish, Parma, OH.

Borkes, Julia of Austin Town, OH on December 1, 2012, at the age of 89 years, officiating clergy Fr. John Harvey of Sts. Peter and Paul Parish, Youngstown, OH.

Castro, Lena of Barnegat, NJ on December 19, 2011, at the age of 71 years, officiating clergy Fr. Yuriy Siwko of St. Andrew Memorial Church Parish, So. Bound Brook, NJ.

Duke, Katherine of East Butler, PA on December 6, 2012, at the age of 87 years,

officiating clergy Fr. Paisius McGrath, Fr. George Hnatko of Sts. Peter and Paul Parish, Lyndora, PA.

Dziamko, Fedir of Butler, PA on December 5, 2012, at the age of 77 years, officiating clergy Fr. Timothy Tomson of St. Mary Parish, McKees Rocks, PA.

Gawryk, William of Pittsburgh, PA on December 16, 2012, at the age of 89 years, officiating clergy Fr. Timothy Tomson of St. Mary Parish, McKees Rocks, PA.

Horbul, Jacqueline K. of Andover, MN on December 24, 2012, at the age of 70 years, officiating clergy Fr. Evhen Kumka of St. Michael and St. George Parish, Minneapolis, MN.

Kochirka, Anna of Crafton, PA on October 30, 2012, at the age of 95 years, officiating clergy Fr. Timothy Tomson of St. Mary Parish, McKees Rocks, PA.

Kyrimes, Mildred of McKees Rocks, PA on October 16, 2012, at the age of 97 years, officiating clergy Fr. Timothy Tomson of St. Mary Parish, McKees Rocks, PA.

Lenyk, Mary Anna of Butler, PA on January 4, 2013, at the age of 95 years, officiating clergy Fr. Paisius McGrath of Sts. Peter and Paul Parish, Lyndora, PA.

Leukowicz, Roman of Binghamton, NY on July 17, 2012, at the age of 69 years, officiating clergy Fr. Zinovy Zharsky of St. John the Baptist Parish, Johnson City, NY.

Marakovits, Martha of Nazareth, PA on December 22, 2012, at the age of 93 years, officiating clergy Fr. Bazyl Zawierucha of Assumption Parish, Northampton, PA.

Matijcio, Peter of McKees Rocks, PA on May 13, 2012, at the age of 91 years, officiating clergy Fr. Timothy Tomson of St. Mary Parish, McKees Rocks, PA.

Mazilewski, Olga of Daytona Beach, FL on November 26, 2012, at the age of 91 years, officiating clergy Fr. Ivan Synevsky of St. John the Baptist Parish, Johnson City, NY.

Meckes, Pauline of Emmaus, PA on December 30, 2012, at the age of 94 years, officiating clergy Fr. Myron Oryhon of Protection of the Holy Theotokos Parish, Allentown, PA.

Onusko, Charles of Milford, DE on December 8, 2012, at the age of 77 years, officiating clergy Fr. Myron Oryhon of Protection of the Holy Theotokos Parish, Allentown, PA.

Panko, Peter of McKees Rocks, PA on October 5, 2012, at the age of 96 years, officiating clergy Fr. Timothy Tomson of St. Mary Parish, McKees Rocks, PA.

Spak, Anna of McKees Rocks, PA on November 29, 2012, at the age of 94 years, officiating clergy Fr. Timothy Tomson of St. Mary Parish, McKees Rocks, PA.

Swerdon, Marian of Coraopolis, PA on October 26, 2012, at the age of 53 years, officiating clergy Fr. Timothy Tomson of St. Mary Parish, McKees Rocks, PA.

Toifl, Jean of Meriden, CT on November 19, 2012, at the age of 82 years, officiating clergy Fr. Andrii Pokotylo of St. Mary Parish, New Britan, CT.

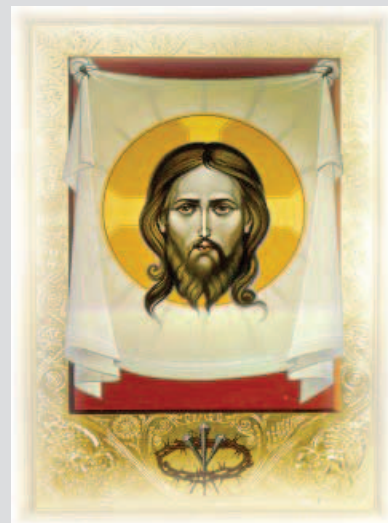
Volsko, Helen of Monroeville, PA on December 6, 2012, at the age of 89 years, officiating clergy Fr. Timothy Tomson of St. Mary Parish, McKees Rocks, PA.

Please remember in your prayers... Просимо згадати у Ваших молитвах...

JANUARY - СІЧЕНЬ

20th 1990 -	ARCHBISHOP WOLODYMYR (DIDOWYCH)
28th 1942 -	PROTOPRIEST ISIDORE KOSTIUK
27th 1955 -	PROTOPRIEST JOSEPH BODNAR
6th 1958 -	PRIEST STEFAN VULCHYN
9th 1968 -	PROTOPRESBYTER JOHN SAWCHUK
9th 1968 -	PROTOPRESBYTER LEV WESOŁOWSKY
26th 1974 -	PROTOPRESBYTER ALEXANDER DOWHAL
9th 1984 -	PROTOPRIEST MYKOLA UHORCZAK
28th 1990 -	PROTOPRESBYTER JURIJ HULEY
17th 1996 -	PROTOPRIEST TYT MELNYCHUK
13th 1996 -	PRIEST GREGORY WOLKOWYNSKY
19th 1999 -	PROTOPRIEST MYKOLA HODYNSKY
10th 2002 -	PROTOPRESBYTER PETRO BUDNYJ

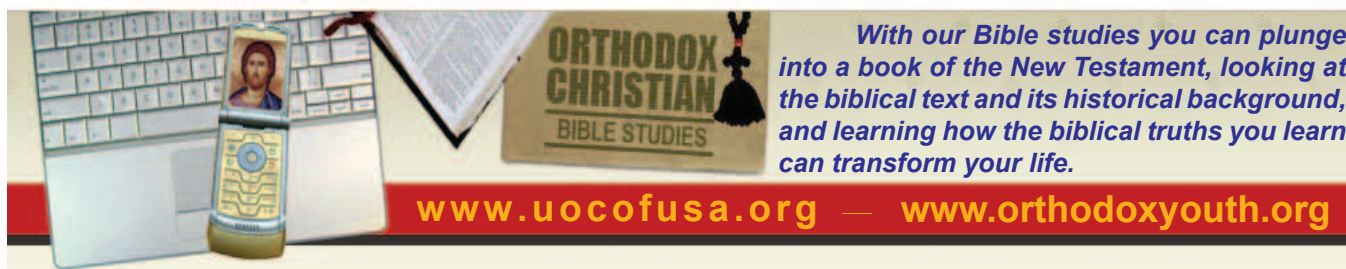

FEBRUARY - ЛЮТНІЙ

23rd 1934 -	BISHOP JOSEPH (ZHUK)
12th 1970 -	BISHOP ALEXANDER (NOVYTSKY)
3rd 1998 -	BISHOP PAISIJ (IWASCHUK)
19th 1974 -	ARCHBISHOP IOV (SKAKALSKYJ)
17th 1965 -	PROTOPRIEST ANTONY BERYK
12th 1966 -	PRIEST LEONTIJ KWARTYRIUK
16th 1986 -	PRIEST JOHN ZAZWORSKY
18th 1989 -	PROTOPRIEST DMYTRO SAWKA
2nd 1990 -	PROTOPRESBYTER ANDREW BECK
20th 1991 -	PROTOPRESBYTER MYKOLA CHERNIAWSKY
25th 1991 -	PROTOPRIEST MYRON PACHOLOK
6th 1999 -	PRIEST JAMES MILLER
13th 2006 -	MITRED PROTOPRIEST MYROSLAW HLYNSKY

Вічна пам'ять!
Memory
Eternal!

Orthodox Christian Bible Studies provides free multimedia resources that are formed - and informed - by the Holy Tradition of the Orthodox Church.

With our Bible studies you can plunge into a book of the New Testament, looking at the biblical text and its historical background, and learning how the biblical truths you learn can transform your life.

www.uocofusa.org — www.orthodoxyouth.org

Українське Православне Слово
Ukrainian Orthodox Word

P. O. Box 495
South Bound Brook, NJ 08880

UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF THE USA
OFFICE OF PUBLIC RELATIONS

CALENDAR OF EVENTS

Get involved in the life of your Church!

The success of all Church sponsored events depends upon your participation!

UKRAINIAN PASCHA FESTIVAL

St Mary Ukrainian Orthodox Church
New Britain, Ct
Saturday, March 16 9:00 - 2:00
(Snow Date, March 23)

DCSC 2013
(Diocesan Church School Camp)

All Saints Camp,
Emlenton, PA
23 June — 6 July, 2013

Great Lent – Великий Піст

18 March – 4 May, 2013
18 березня – 4 травня 2013 р.

TC 2013
(Teenage Conference)

All Saints Camp,
Emlenton, PA
7 July — 20 July, 2013

Pascha – Пасха

5 May, 2013
5 травня 2013 р.

Mommy/Me & Daddy/Me 2013

All Saints Camp,
Emlenton, PA
29 July — 2 August, 2013

St. Thomas Sunday Pilgrimage
Паломництво у Фомину Неділю

11-12 May, 2013
S. Bound Brook, NJ

Family Fest 2013

All Saints Camp,
Emlenton, PA
30 August — 2 September, 2013

2013 College Mission Trip to Ukraine

working with special needs orphans

May 30 - June 16, 2013

20th Regular Sobor

“Am I my brother’s keeper?” (Gen. 4:9)
“Чи я сторож брата свого?” (Бут. 4:9)

South Bound Brook, NJ
16-20 October, 2013